

Boktorren-Cerambycidae van NP de Meinweg 2016-2018

Tussenrapportage boktorrenproject
Stichting Koekeloere

Ernest van Asseldonk - Stichting Koekeloere
Rob Geraeds - Natuurhistorisch Genootschap in Limburg

Boktorren-Cerambycidae van NP de Meinweg 2016-2018

Tussenrapportage boktorrenproject
Stichting koekeloere

Ernest van Asseldonk - Stichting Koekeloere
Hofstraat 7 / 6019CB Wessem

Rob Geraeds - Natuurhistorisch Genootschap in
Limburg - Maastricht

Inhoud

Inleiding	5
Methode	5
Verantwoording data	5
Gebiedsbeschrijving	6
Resultaten	7
Resultaten per familie	9
Subfamilie Spondylidinae	9
Subfamilie Lepturinae	10
Subfamilie Cerambycinae	10
Subfamilie Lamiinae	12
Soortkaarten.....	13
Wortelboktor - <i>Spondylis buprestoides</i>	14
Kortssprietboktor - <i>Asemum striatum</i>	15
Bruine grootoogboktor - <i>Arhopalus rusticus</i>	16
Bonte ribbelboktor - <i>Rhagium bifasciatum</i>	17
Grote ribbelboktor - <i>Rhagium sycophanta</i>	18
Grijze ribbelboktor - <i>Rhagium inquisitor</i>	20
Gewone bloesemboktor - <i>Grammoptera ruficornis</i>	21
<i>Gaurotes virginea</i>	22
Geelpoot-smalboktor - <i>Alosterna tabacicolor</i>	23
Ingekeefte smalboktor - <i>Anoplodera livida</i>	24
Zwarttip-smalboktor - <i>Paracorymbia fulva</i>	25
Korte smalboktor - <i>Pachytodes cerambyciformis</i>	27
Geelkop smalboktor - <i>Pedostrangalia revestita</i>	28
Vierband- of Gevlekte smalboktor - <i>Leptura quadrifasciata</i>	29
Geringelde smalboktor - <i>Rutpela maculata</i>	30
Kleine zwarte smalboktor - <i>Stenurella nigra</i>	32
Bruine soldaatboktor - <i>Obrium brunneum</i>	33
Naald-kortschildboktor - <i>Molorchus minor</i>	34
Loof-kortschildboktor - <i>Glaphyra umbellatarum</i>	35
Getailleerde boktor – <i>Stenopterus rufus</i>	36
Muskusboktor - <i>Aromia moschata</i>	37
Huisboktor - <i>Hylotrupes bajulus</i>	38

Paarse metaalboktor - <i>Callidium violaceum</i>	39
Vuurboktor - <i>Pyrrhidium sanguineum</i>	40
Veranderlijke boktor - <i>Phymatodes testaceus</i>	41
Elzenboktor - <i>Poecilium alni</i>	42
Eiken-wespenboktor - <i>Xylotrechus antilope</i>	43
<i>Xylotrechus rusticus</i>	44
Kleine wespenboktor - <i>Clytus arietis</i>	45
Gele wespenboktor - <i>Plagionotis detritus</i>	46
Grote wespenboktor - <i>Plagionotis arcuatus</i>	47
Mierenboktor - <i>Anaglyptus mysticus</i>	48
Grijze schorsboktor - <i>Mesosa nebulosa</i>	49
Bonte borstelboktor- <i>Pogonocherus hispidulus</i>	50
Gewone borstelboktor - <i>Pogonocherus hispidus</i>	51
Behaarde borstelboktor - <i>Pogonocherus decoratus</i>	52
Nevelvlekboktor spec. – <i>Leiopus spec</i>	53
Timmerboktor - <i>Acanthocinus aedilis</i>	54
Eiken-ruigsprietboktor - <i>Exocentrus adpersus</i>	55
Gewone distelboktor – <i>Agapanthia villosoviridescens</i>	56
Grote populierenboktor- <i>Saperda carcharias</i>	57
Kleine populierenboktor - <i>Saperda populnea</i>	58
Ladderboktor - <i>Saperda scalaris</i>	59
Oogvlekboktor - <i>Oberea oculata</i>	60
Gewone dwergboktor - <i>Tetrops praeustus</i>	61
Literatuur / Noten.....	62
Doelstellingen 2019-2022.....	63
Dankwoord.....	64

Inleiding

In 2016 is Stichting Koekeloere gestart met het project “Boktorren van de Meinweg”. Doel van het project is om een actueel overzicht te krijgen van voorkomen en de verspreiding van boktorren op de Meinweg. Het monitoren van boktorren is lastig en arbeidsintensief. Er moeten verschillende vangtechnieken worden toegepast om een goed totaalbeeld te krijgen wat betreft het voorkomen, de verspreiding en de dichtheden. Aanvankelijk was het de doelstelling om dit project in drie jaar af te ronden, periode 2016-2018. Dit blijkt een utopie. Er is in deze drie jaar wel al een aardig beeld ontstaan, maar het geeft nog geen actueel beeld. In dit rapport worden de resultaten gepresenteerd van drie jaar onderzoek en worden suggesties gedaan voor het vervolgonderzoek in de periode 2019-2022.

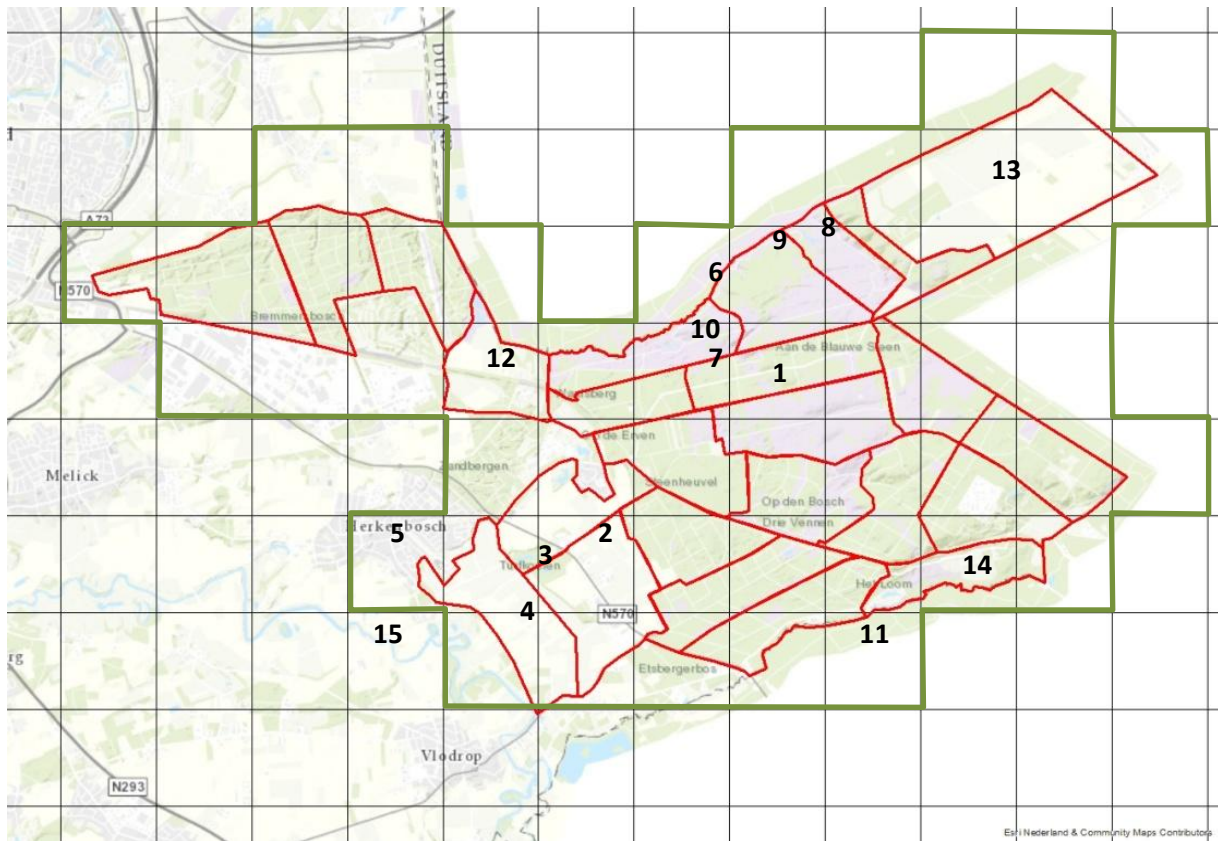
Methode

In 2015 zijn diverse personen benaderd met de vraag of ze wilden participeren in het project “Boktorren van de Meinweg”. In totaal hebben 16 personen aangegeven aan dit project deel te willen nemen. Omdat de kennis van de soorten niet bij iedereen voorhanden was, is in eerste instantie veel tijd besteed aan de kennismaking met de soortgroep. Hiervoor zijn jaarlijks enkele excursies georganiseerd, zowel overdag als 's avonds. Daarnaast werd de deelnemers gevraagd ook zelfstandig op zoek te gaan naar boktorren. Boktorren kunnen op verschillende manieren worden gezocht. De inspanningen kunnen per soort verschillend zijn en zijn afhankelijk van de levenswijze van de soort. Sommige soorten bezoeken veelvuldig bloemen, andere komen op licht (laken of lichtval). Voor veruit de meeste soorten geldt dat ze alleen door middel van het slepen of kloppen van de vegetatie kunnen worden vastgesteld. Effectief is ook het gericht zoeken van boktorren op (vers) dood hout.

Het werkgebied van Stichting Koekeloere beslaat 50 km-hokken, het gebied omvat het gehele Nationale Park de Meinweg, maar ook aangrenzende agrarische gebieden zoals het Flinke Ven en het Herkenbosscher Broek, inclusief natuurgebied De Turfkoelen, figuur 1.

Verantwoording data

Voor deze rapportage is gebruik gemaakt van waarnemingen afkomstig uit meinweg.waarneming.nl. waarneming.nl is het bestand waar de meeste vrijwilligers en deelnemers aan dit onderzoek hun data huisvesten. Er is gewerkt met data vanaf 2000. Het databestand is nog niet volledig. Bestanden van de Nederlandse Entomologische Vereniging (NEV) zijn nog niet allemaal opgenomen. De NDFD data zijn voor de meeste blokken voorhanden, maar nog niet helemaal volledig voor wat betreft kilometerhokken buiten de grenzen van Nationaal Park de Meinweg. Dit geldt ook voor de waarnemingen van de tweede auteur. Deze waarnemingen worden in een vervolgpublishatie wel opgenomen.

Figuur 1: Werkgebied van Stichting Koekeloere, de nummers verwijzen naar de in de tekst genoemde toponiemen.

1. Nationaal Park de Meinweg	9. Vossenkop
2. Flinke Ven	10. Rolvennen
3. Turfkoelen	11. Roode Beek
4. Herkenbosscherbroek	12. Melickerven
5. Herkenbosch	13. Plateau
6. Boschbeek	14. Craijhofweide
7. Grote Herkenbosscherbaan	15. Roer
8. Elfenmeer	

Gebiedsbeschrijving

Nationaal Park De Meinweg ligt in Midden-Limburg tussen de Maas en de Nederlands-Duitse grens, ten oosten van Roermond. Het is een gebied van ongeveer 1800 ha. De Meinweg is globaal te verdelen in een vijftal gebieden met afwisselend heide- en bosvegetaties³. De noordgrens van het gebied wordt gevormd voor het dal van de Boschbeek. Dit dal maakt onderdeel uit van een groot heidegebied dat ligt aan weerszijde van de Grote Herkenbosscherbaan. In dit heideterrein vinden we verspreid opslag van loofbos. In deze heideterreinen vinden we de vennen als Elfenmeer, Vossenkop en Rolvennen. Grenzend aan dit heideterrein vinden we een langwerpig bosgebied, dat doorsneden wordt door de verharde Meinweg. Het bosgebied bestaat uit loof- en naalddhout. Hier vindt actief omvorming plaats van naald- naar loofbos. Dit bosgebied is op twee plaatsen open gekapt om een verbindingszone te maken met de zuidelijk hiervan gelegen heideterreinen. Op dit heidegebied

vinden we verspreid loofhout en kleine voormalig agrarische enclaves die gedeeltelijk zijn dichtgegroeid met opslag van berk en brem. Verder zuidwaarts vinden we voornamelijk naaldbossen die doorsneden worden door een oude goederenspoorlijn. Grenzend aan deze bosgebieden vinden we het dal van de Roode Beek, die tevens de zuidelijk grens van het gebied vormt. Al deze gebieden liggen in de lengterichting op een aantal breuklijnen, die het gebied zijn karakteristieke terrassenlandschap geeft. De grote diversiteit in vegetatiestructuur en -samenstelling is verantwoordelijk voor de gevarieerde fauna waaraan de Meinweg rijk is³.

De Turfkoelen is een natuurgebied van 18 ha dat ligt ten oosten van Herkenbosch. Het bestaat uit twee gescheiden vennen in een oude Roermeander. Langs de oevers van de vennen groeit wilgen- en elzenbroekbos. Ook populier komt er voor. Op de hoger gelegen gedeelte treffen we gemengd naald- en loofbos aan met o.a. lijsterbes, ruwe berk en eik.

In het werkgebied komen verschillende agrarische gebieden voor die (deels) zijn heringericht ten behoeve van natuurontwikkeling. Het Melickerven is een ven in Nationaal Park de Meinweg dat grenst aan agrarisch gebied. Deze landbouwgronden zijn ongeveer 38 hectare groot. Grenzend aan het ven is recent een vochtig natuurgebied gecreëerd. De helft van het terrein omvat natuurontwikkeling o.a. door begrazing met schapen en is kruidenrijk. Het overige deel is nog in in agrarisch gebruik. Het Plateau is 290 hectare groot. De helft van deze voormalige landbouwgronden omvat natuurontwikkeling o.a. door begrazing van runderen. Het overige deel kent een agrarisch gebruik met voornamelijk akkerbouw met onder andere maïs en bietenteelt. Craijhofweide is een schraalgrasland van bijna 3 hectare. Het is een kruidenrijk gebied met deels begrazing door paarden. Het Flinke Ven is een landbouwgebied van 120 hectare met kleine solitaire vlakken natuurontwikkeling. Er vindt akkerbouw en veeteelt plaats. Delen van het gebied zijn vochtig en worden ontwatert door diepe sloten. Het Herkenbosscherbroek ligt tussen het Flinke Ven en de Roer en grenst aan de Turfkoelen. Het gebied is 170 hectare groot. Het merendeel van het gebied is in gebruik als landbouwgebied. Recentelijk zijn delen heringericht als nat natuurgebied.

Resultaten

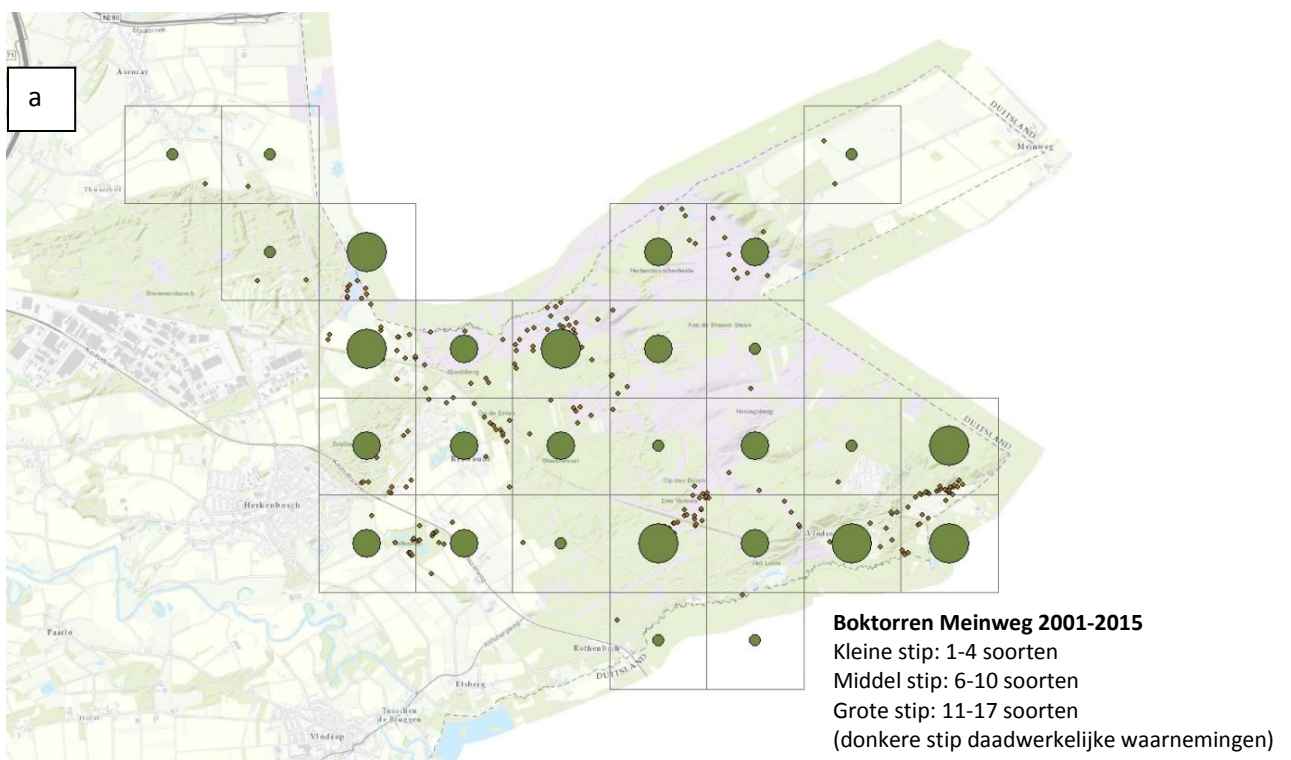
Op de Meinweg zijn in de periode 2016-2018 44 soorten boktorren vastgesteld, tabel 1. In de onderzoeksperiode zijn acht soorten boktorren aangetroffen die nieuw zijn voor het gebied. Het totaal aantal boktorren voor de Meinweg staat op 52 soorten (Tabel 1). In Nederland komen 91 soorten boktorren voor². Oude gegevens, van voor 2000, over het voorkomen van boktorren op de Meinweg zijn schaars. Hermans e.a. (2013)⁵ maken melding van 5 soorten boktorren. Dit aantal is niet reëel, maar is vermoedelijk het gevolg van het ontbreken van onderzoek of onderzoeksgegevens (literatuur) uit deze periode. Vanaf 2001 neemt het aantal waarnemingen en daarmee het aantal soorten toe, zie tabel 1. Duidelijk is dat gericht onderzoek ook daadwerkelijk resultaat oplevert. In 2018 zijn er nog nieuwe soorten gevonden, wat duidelijk maakt dat er nog steeds geen actueel beeld van de boktorrenfauna van de Meinweg is.

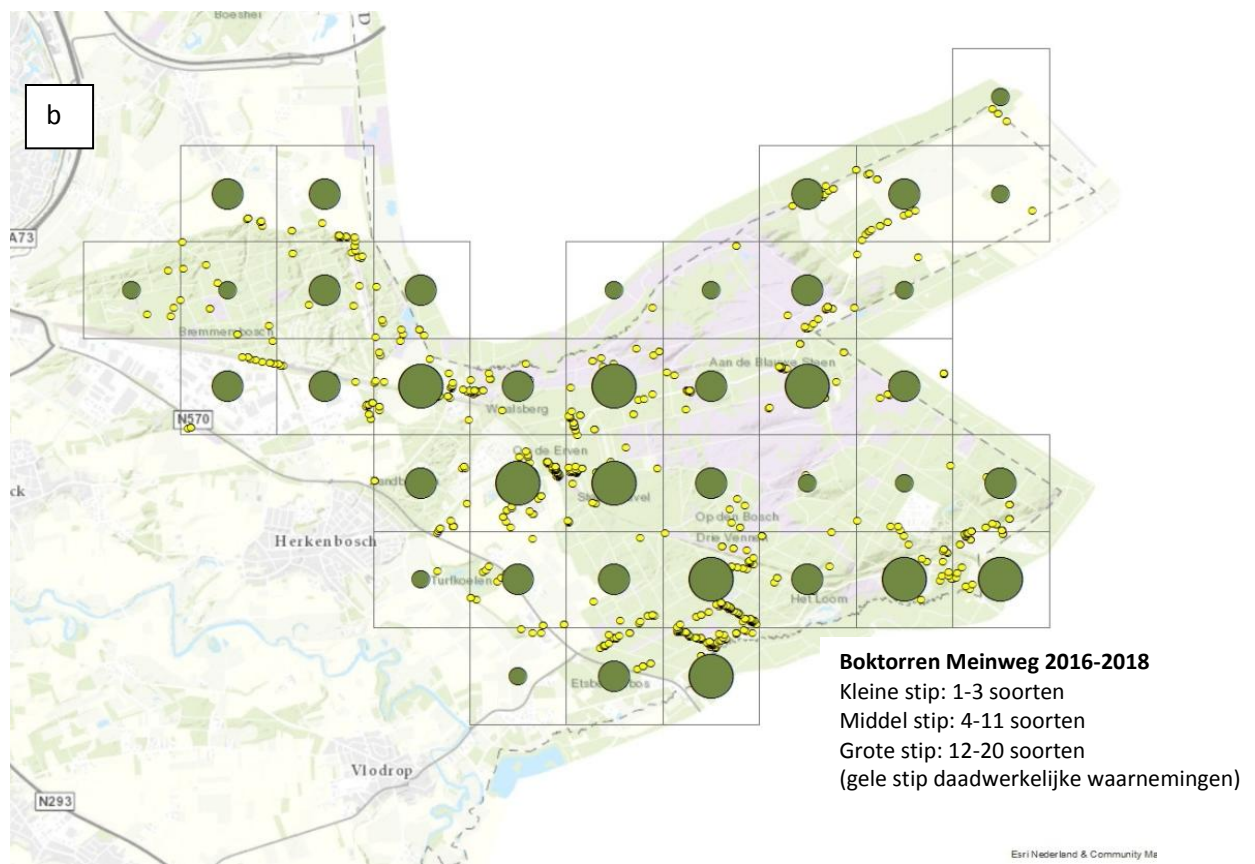
Periode	Aantal soorten	Aantal waarnemingen
1900-2000	5	?
2001-2015	43	346
2016-2018	44	813
Totaal	52	

Tabel 1: Overzicht van waargenomen boktorren op de Meinweg sinds 1900. 1900-2015: naar Hermans e.a. 2013, waarneming.nl & archief R. Geraeds, Colijn e.a (2013) . 2016-2018: Stichting Koekeloere (meinweg.waarneming.nl) en archief R. Geraeds en waarneming.nl (mbt niet deelnemers aan het project).

Verspreiding

In 40 van de 50 km-hokken van het werkgebied van Stichting Koekeloere zijn boktorren aangetroffen (figuur 1a en 1b). In de periode 2000-2015 zijn in 28 kilometerhokken boktorren vastgesteld. Het aantal boktorren per kilometerhok varieert van 1-17 soorten. In de periode 2016-2018 zijn in 39 kilometerhokken boktorren vastgesteld. Het aantal boktorren per kilometerhok varieert van 1-20 soorten. In ongeveer een kwart van het aantal blokken (9 stuks) zijn 12-20 soorten aangetoond. Vanwege de grote diversiteit in vegetatiestructuur en vegetatiesamenstelling is het de verwachting dat bijna alle blokken op de Meinweg dit aantal soorten herbergt. Het vooropgezette doel om een actueel overzicht van de verspreiding van boktorren op de Meinweg te krijgen is dus niet gehaald.

Figuur 1: Bezetting en aantal soorten boktorren per kilometerhok in de periode 2001-2015 (a) en 2016-2018 (b). 2001-2015: naar Hermans e.a. 2013.,; waarneming.nl, archief R. Geraeds & Colijn e.a. (2013). 2016-2018: Stichting Koekeloere en archief R. Geraeds en waarneming.nl (niet deelnemers aan het project)

Resultaten per familie

Subfamilie Spondylidinae

In Nederland komen 7 soorten voor uit deze familie⁴. Alle soorten uit deze subfamilie leven op naaldhout. Het betreft een groep middelgrote tot grote, bruin of zwart gekleurde boktorren, met een lengte variërend van 8-27 mm¹. Op de Meinweg worden drie soorten uit deze familie aangetroffen, zie tabel 2. In de Roerstreek worden 6 van de 7 soorten beschreven. Soorten waarvan waarnemingen op de Meinweg ontbreken zijn de Zwarte grootoogboktor, Gewone dubbeloogboktor en de Doffe dubbeloogboktor². Het betreft drie (zeer) zeldzame soorten. Eén soort is nieuw voor de Meinweg in de periode 2016-2018, de Kortsprietboktor. Dit is een relatief algemene soort. Omdat de kevers voornamelijk in de schemer en nacht actief zijn, worden ze waarschijnlijk maar weinig waargenomen.

		1900-2000	2001-2015	2016-2018	Status	
	Wetenschappelijke naam	Nederlandse naam				
Spondylidinae	<i>Spondylis buprestoides</i>	Wortelboktor		√	√	algemeen
	<i>Asemum striatum</i>	Kortsprietboktor		√	√	vrij algemeen
	<i>Arhopalus rusticus</i>	Bruine grootoogboktor		√	√	vrij algemeen

Tabel 2: Soorten uit de subfamilie Spondylidinae waargenomen in Nationaal Park de Meinweg. (1900-2000 naar Hermans e.a. 2013, 2001-2015 waarneming.nl en archief R. Geraeds, Colijn e.a. (2013), 2016-2018 Stichting Koekoeloe en archief R. Geraeds.)

Subfamilie Lepturinae

In Nederland komen 28 soorten voor uit deze familie⁴. Recentelijk zijn *Gaurotes virginea* en *Stictoleptura scutellata* aan de Nederlandse lijst toegevoegd^{8, 12}. De meeste soorten uit deze groep hebben een voorkeur voor loofhout, al komen er ook combinaties met naaldhout voor. Slechts enkele soorten hebben (meer) voorkeur voor naaldhout: Bonte ribbelboktor, Grijs ribbelboktor, Gewone smalboktor en *Gaurotes virginea*. De Ingekepte smalboktor is hierop een uitzondering. De larven zijn niet gebonden aan (dood) hout of kruiden, maar leven vrij in de bodem waar ze zich voeden met dode of stervende wortels en schimmeldraden. De soorten uit de subfamilie Lepturinae bestaan enerzijds uit middelgrote tot grote (10-30 mm) grijsbruin getekende, fors ogende ribbelboktorren, anderzijds uit wat fijn gebouwde kleine tot middelgrote (3-20 mm), vaak opvallend gekleurde smalbokken. Op de Meinweg komen 18 soorten uit deze groep voor, tabel 3. Eén soort is nieuw voor Nationaal Park de Meinweg, de Geelkop-smalboktor. In de Roerstreek komen 22 soorten uit deze groep voor, ontbrekend op de Meinweg zijn; Gulden bloesemboktor, Roodblauwe smalboktor en Ruitvleksmalboktor². Dit zijn drie zeer zeldzame soorten. De Grote zwarte smalboktor stond aanvankelijk op de lijst, maar de foto van de soort was niet alleen uitsluitend voor de Grote zwarte smalboktor, er zaten ook meerdere kenmerken die duiden op de Kleine zwarte smalboktor. De waarneming staat nu op onzeker en is derhalve niet opgenomen.

Subfamilie Cerambycinae

In Nederland komen 23 soorten voor uit deze familie⁴. Recentelijk is *Xylotrechus rusticus* aan de Nederlandse lijst toegevoegd¹⁵. De meeste soorten uit deze groep hebben een voorkeur voor loofhout, slechts enkele soorten zijn naaldhoutgebonden; Naald-kortschildboktor, Huisboktor, Paarse metaalboktor en de Bruine soldaatboktor. De soorten uit de subfamilie Cerambycinae zijn heel divers in kleur en grootte. Een kenmerkende groep binnen deze subfamilie zijn de wespenbokken. De wespenbokken danken hun naam aan het op wespen gelijkende tekening op de dekschilden. Deze tekening is soortspecifiek en de soorten zijn daarom goed op zicht te determineren. Op de Meinweg komen 16 soorten uit deze subfamilie voor (tabel 4). Vijf soorten zijn in de periode 2016-2018 nieuw voor de Meinweg vastgesteld; Huisboktor, Paarse metaalboktor, Eiken-wespenboktor, *Xylotrechus rusticus* (nog geen Nederlandse naam) en de Gele wespenboktor. Met name deze laatste soort is bijzonder zeldzaam in Nederland^{2,9}. In de Roerstreek komen 19 soorten voor uit deze subfamilie, ontbrekend op de Meinweg is de Kleine heldenboktor, Rode soldaatboktor en de Dwarsvlek-wespenboktor.

	Wetenschappelijke naam	Nederlandse naam	1900-2000	2001-2015	2016-2018	Status
Lepturinae	Rhagium bifasciatum	Bonte ribbelboktor		√	√	algemeen
	Rhagium sycophanta	Grote ribbelboktor		√		zeldzaam
	Rhagium mordax	Geelzwarte ribbelboktor		√	√	algemeen
	Rhagium inquisitor	Grijze ribbelboktor	√	√	√	algemeen
	Stenocorus meridianus	Slanke schouderboktor		√		vrij algemeen
	Grammoptera ruficornis	Gewone bloesemboktor		√	√	algemeen
	Gaurotes virginea			√	√	zeer zeldzaam
	Alosterna tabacicolor	Geelpoot-smalboktor		√	√	zeldzaam
	Anoplodera livida	Ingekepte smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Corymbia fulva	Zwarttip-smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Stictoleptura rubra	Gewone smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Pachytodes cerambyciformis	Korte smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Pedostrangalia revestita	Geelkop-smalboktor			√	zeldzaam
	Leptura quadrifasciata	Vierbandsmalbok		√	√	vrij algemeen
	Rutpela maculata	Gerिंगelde smalboktor		√	√	algemeen
	Leptura melanura	Tweekleurige smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Stenurella nigra	Kleine zwarte smalboktor		√	√	vrij algemeen
	Strangalia attenuata	Slanke smalboktor		√		vrij algemeen

Tabel 3: Soorten uit de subfamilie Lepturinae waargenomen in Nationaal Park de Meinweg. (1900-2000 naar Hermans e.a. 2013, 2001-2015 waarneming.nl en archief R. Geraeds, Colijn e.a. (2013), 2016-2018 Stichting Koekoelore en archief R. Geraeds.)

	Wetenschappelijke naam	Nederlandse naam	1900-2000	2001-2015	2016-2018	Status
Cerambycinae	Obrium brunneum	Bruine soldaatboktor		√	√	vrij algemeen
	Molorchus minor	Naald-kortschildboktor		√	√	vrij algemeen
	Glaphyra umbellatarum	Loof-kortschildboktor			√	vrij algemeen
	Stenopterus rufus	Getaileerde boktor		√	√	vrij algemeen
	Aromia moschata	Muskusboktor		√	√	zeldzaam
	Hylotrupes bajulus	Huisboktor			√	vrij algemeen
	Callidium violaceum	Paarse metaalboktor			√	vrij algemeen
	Pyrrhidium sanguineum	Vuurboktor		√	√	vrij algemeen
	Phymatodes testaceus	Veranderlijke boktor		√	√	algemeen
	Phymatodes alni	Elzenboktor		√	√	vrij algemeen
	Xylotrechus antilope	Eiken-wespenboktor			√	zeer zeldzaam
	Xylotrechus rusticus				√	zeldzaam
	Clytus arietis	Kleine wespenboktor		√	√	algemeen
	Plagionotus detritus	Gele wespenboktor			√	zeer zeldzaam
	Plagionotus arcuatus	Grote wespenboktor		√	√	vrij algemeen
	Anaglyptus mysticus	Mierenboktor		√	√	zeldzaam

Tabel 4: Soorten uit de subfamilie Cerambycinae waargenomen in Nationaal Park de Meinweg. (1900-2000 naar Hermans e.a. 2013, 2001-2015 waarneming.nl en archief R. Geraeds, Colijn e.a. (2013), 2016-2018 Stichting Koekoelore en archief R. Geraeds.)

Subfamilie Lamiinae

In Nederland komen 26 soorten uit deze subfamilie voor. Recentelijk zijn drie soorten aan de Nederlandse lijst toegevoegd; *Calambius filum*, *Agapanthia cardui* en *Leiopus linnei*^{13, 14, 16}. De voorkeur voor naald- of loofhout is in deze subfamilie divers. Binnen deze subfamilie zitten wel enkele soorten waarvan de larven in kruiden leven; voor de Meinweg betreft het alleen de Gewone distelboktor. De subfamilie herbergt een aantal erg op elkaar gelijkende soorten, de borstelboktorren. Borstelbokken zijn zeer kleine tot kleine boktorren (3-8 mm) met een variabel wit-bruin patroon op de dekschilden. Gelijkelijk op de borstelbokken zijn de soorten uit de *Leiopus*-familie. Qua grootte identiek aan de borstelbokken maar overwegend beige-bruin van kleur. De overige soorten zijn door hun opvallende patroon en kleur van de dekschilden redelijk eenvoudig te herkennen. Op de Meinweg komen 15 soorten uit deze subfamilie voor. Eén soort is nieuw voor de Meinweg in de periode 2016-2018, de Behaarde borstelboktor. In de Roerstreek komen 18 soorten uit deze subfamilie voor. Ontbrekende soort en op de Meinweg zijn de Weverboktor en de Zwartkruin-borstelboktor. De Zwartkruin-borstelboktor stond aanvankelijk op de lijst, maar bleek een determinatiefout te zijn. De Weverboktor is een makkelijk herkenbare grote, brede zwarte kever die voorkomt op wilgen¹. Enkele soorten uit deze subfamilie zijn niet in de soortbespreking opgenomen. Eén soort, de Groene kruidenboktor, een soort die met name in Zuid-Limburg voorkomt, stond mogelijk onterecht op de lijst en is voorlopig afgevoerd. Zowel Hermans et al (2013), waarneming.nl en Teunissen (2009) maken geen melding van deze soort voor het werkgebied.

		1900-2000	2001-2015	2016-2018	Status	
	Wetenschappelijke naam	Nederlandse naam				
Lamiinae	<i>Mesosa nebulosa</i>	Grijze schorsboktor		✓	vrij algemeen	
	<i>Pogonocherus hispidulus</i>	Bonte borstelboktor	✓	✓	zeldzaam	
	<i>Pogonocherus hispidus</i>	Gewone borstelboktor		✓	✓	algemeen
	<i>Pogonocherus decoratus</i>	Behaarde borstelboktor			✓	zeldzaam
	<i>Leiopus nebulosus</i>	Nevelvlekboktor		✓	✓	algemeen
	<i>Leiopus femoratus</i>	Kleine nevelvlekboktor		✓	✓	zeldzaam
	<i>Leiopus linnei</i>			✓		algemeen
	<i>Acanthocinus aedelis</i>	Timmerboktor		✓	✓	zeldzaam
	<i>Exocentrus adspersus</i>	Eiken-ruigsprietboktor		✓	✓	zeer zeldzaam
	<i>Agapanthia villosoviridescens</i>	Gewone distelboktor	✓	✓	✓	algemeen
	<i>Saperda carcharias</i>	Grote populierenboktor		✓		zeldzaam
	<i>Saperda populnea</i>	Kleine populierenboktor	✓	✓	✓	vrij algemeen
	<i>Saperda scalaris</i>	Ladderboktor		✓		vrij algemeen
	<i>Oberea oculata</i>	Oogvlekboktor	✓		✓	vrij algemeen
	<i>Tetrops praeustus</i>	Gewone dwergboktor		✓	✓	vrij algemeen

Tabel 5: Soorten uit de subfamilie Lamiinae waargenomen in Nationaal Park de Meinweg. (1900-2000 naar Hermans e.a. 2013, 2001-2015 waarneming.nl en archief R. Geraeds, Colijn e.a. (2013), 2016-2018 Stichting Koekoelore en archief R. Geraeds)

Soortkaarten

Per soort worden de resultaten besproken volgend een vast schema;

- Herkenning
- Voorkomen, waarbij de gegevens van de periode 2016-2018 worden vergeleken met de periode 2001-2015.
- Aantal waarnemingen en exemplaren in de periode 2016-2018
- Habitat
- Methode, waar wordt ingegaan op welke wijze de soort kan worden gevonden
- Fenologie
- Verspreidingskaarten van de periode 2001-2015 en de periode 2016-2018

Wortelboktor - *Spondylis buprestoides*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Onmiskenbaar. Zwarte, plompe kever met zeer korte sprieten en opvallende kaken. Dekschild met twee tot drie lengteribbels. Verwarring in eerste oogopslag mogelijk met Klein vliegend hert *Dorcus parallelipedus*. Laatste soort heeft veel bredere kaken. Kop, borststuk en halsschild bijna even breed.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 10

Km hokken vanaf 2016: 15

De soort komt verspreid op de Meinweg voor.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	7	7
2017	5	11
2018	14	16

Habitat

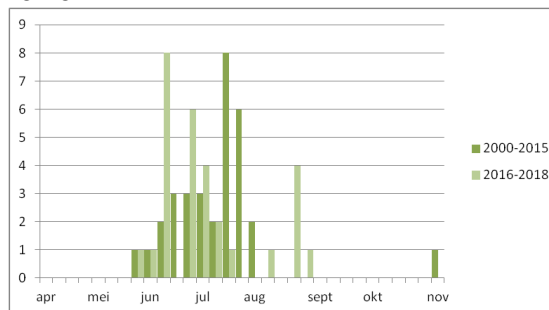
De soort komt voor in naaldhoutbossen, liefst met opslag van Grove den⁶, wat tevens de meest gebruikte waardboom is¹¹. Op basis van de waardboom, is de verwachting dat de Wortelboktor in alle kilometerhokken van de Meinweg kan worden aangetroffen.

Methode

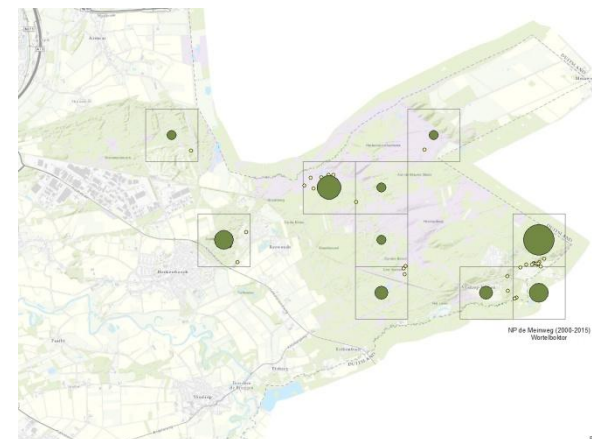
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, afkloppen van vegetatie, en inventarisatie met kunstlicht, waar de soort goed - en soms in grote aantallen - op af komt. De imago's zijn voornamelijk vanaf de schemering actief en worden vaak op de grond gevonden.

Fenologie

Waarnemingen van de Wortelboktor op de Meinweg vallen tussen begin juni, vroegste datum 2-6-2018 & 2-6-2012, en eind oktober met een piek in juni en juli. Laatste datum 30-10-2011.

Waarnemingen van de Wortelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Wortelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Kortsprietboktor - *Asemum striatum*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Kleur dekschild variabel, zwart bruin of roodachtig, altijd met twee tot vier lengteribbels. Spriet kort. Lengte 8-23 mm.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015: 1

Km hokken vanaf 2016: 4

De soort komt lokaal en in lage aantallen op de Meinweg voor.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	3	5
2018	1	1

Habitat

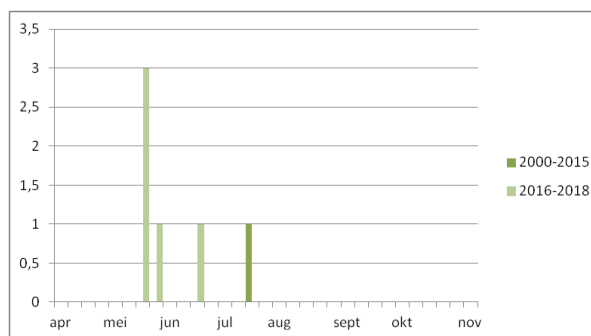
De soort komt vooral voor in grotere dennen- en sparrenbossen⁶. Als waardbomen worden uitsluitend naaldbomen gebruikt met een voorkeur voor dennen¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort is moeilijk te inventariseren omdat de kevers voornamelijk in de avond actief zijn en zich overdag schuil houden achter losse schors en dergelijke.

Fenologie

De Kortsprietboktor is op de Meinweg waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 21-05-2017, laatste datum 11-7-2011.

Waarnemingen van de Kortsprietboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Kortsprietboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Bruine grootoogboktor - *Arhopalus rusticus*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Bruin gekleurde, fors ogende boktor, met middellange spriet. Lengte 10-30 mm. Verwarring met Zwarte grootoogboktor *Arhopalus fesus* is mogelijk. Soortonderscheid op basis van derde lid achtertars¹. De Zwarte grootoogboktor is een zeer zeldzame soort nog niet op de Meinweg vastgesteld.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 7

Km hokken vanaf 2016 : 5

De soort komt lokaal en in lage aantallen op de Meinweg voor.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	7	7
2017	7	7
2018	2	2

Habitat

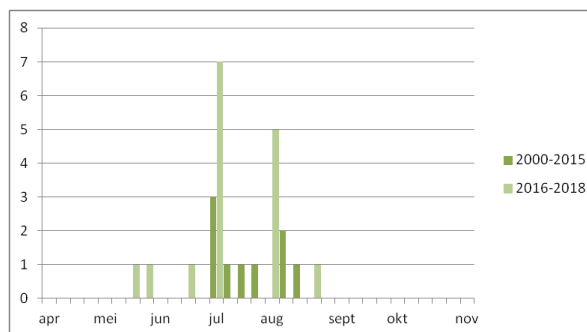
De soort komt voor in naaldbossen met een duidelijke voorkeur voor dennenbossen⁶. De waardbomen bestaan uitsluitend uit naaldbomen waarbij de voorkeur uit gaan naar dennen¹¹.

Methode

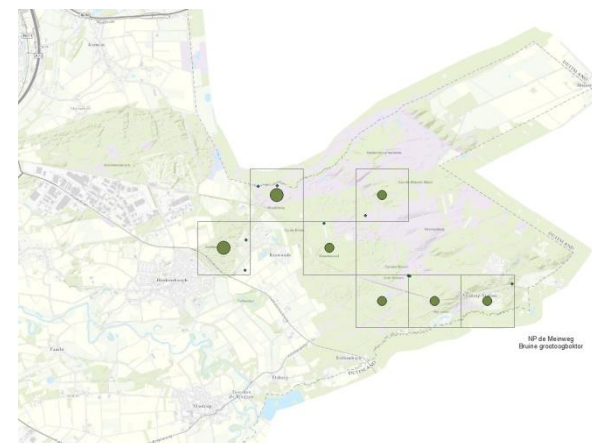
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en op lichtvangsten.

Fenologie

De Bruine grootoogboktor is op de Meinweg waargenomen vanaf half mei, vroegste datum 26-05-2018, tot half augustus. Laatste datum 19-08-2016.

Waarnemingen van de Bruine grootoogboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Bruine grootoogboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Bonte ribbelboktor - *Rhagium bifasciatum*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Onmiskenbaar. Kever met variabel gekleurd dekschild, met vier opvallend gele vlekken. Buitenrand dekschild rood. Lengte 12-22 mm.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 11

Km hokken vanaf 2016 : 7

De soort komt verspreid op de Meinweg voor.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	6	9
2017	1	1
2018	4	4

Habitat

De soort komt voor in naald- en loofbossen⁶. Als waardboom worden meestal dennen gebruikt, maar de soort is ook bekend van

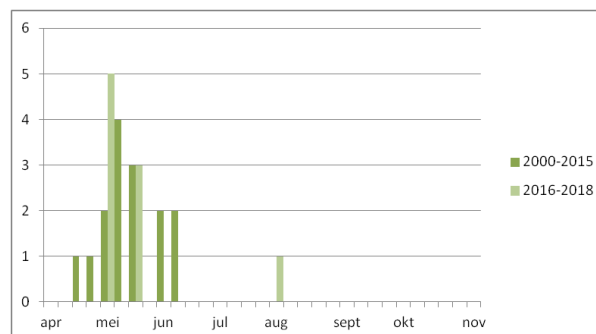
andere soorten naaldbomen en een groot aantal soorten loofbomen¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en van vondsten van dekschilden van dode exemplaren in dood hout. De larven verpoppen in dood, vermolmd hout, in tegenstelling tot de andere soorten ribbelboktorren die in een poppenwieg onder de schors van dood hout verpoppen.

Fenologie

De Bonte ribbelboktor kan al vroeg in het voorjaar als imago worden aangetroffen, met een piek eind mei-begin juni. Vroegste datum 23-04-2007. Laatste datum 29-7-2016.

Waarnemingen van imago's van de Bonte ribbelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Bonte ribbelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Grote ribbelboktor - *Rhagium sycophanta*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Overwegend goudgele kever met zwartgele marmering op het dekschild. Op het dekschild zijn twee vaag begrensde gele vlekken aanwezig¹. Lengte 15-26 mm.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 0

Zeldzaam. Slechts één waarneming bekend in de periode 2000-2018

Aantal waarnemingen en exemplaren:

2016	0	0
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

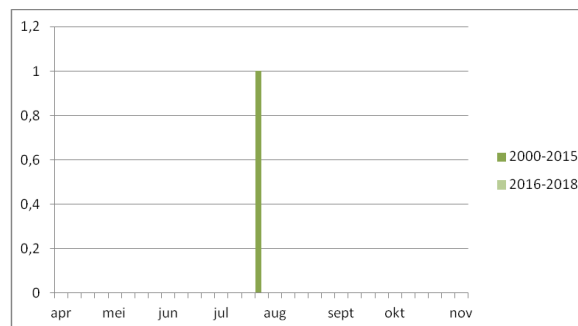
De soort komt voor in eikenbossen. De larven worden in Nederland vooral in stronken van eiken gevonden⁶. De soort is ook bekend van elzen, berken, Beuken en linden¹¹.

Methode

In de Meinweg is de Grote ribbelboktor overdag op een kwijnende Zomereik gevonden.

Fenologie

De enige waarneming van de Grote ribbelboktor op de Meinweg is gedaan op 26-07-2013¹⁰.

Waarnemingen van de Grote ribbelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Grote ribbelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Geelzwarte ribbelboktor - *Rhagium mordax*

(Foto: E. de Weerd/ bron meinweg.waarneming.nl)

Herkenning

Overwegend goudgele kever met zwartgele marmering op het dekschild. In de meeste gevallen is er midden op het dekschild een duidelijk herkenbare kale zwarte vlek aanwezig met daarvoor en daarachter een valse gele vlek¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 5

Km hokken vanaf 2016 : 2

De Geelzwarte ribbelboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	1	1
2018	1	1

Habitat

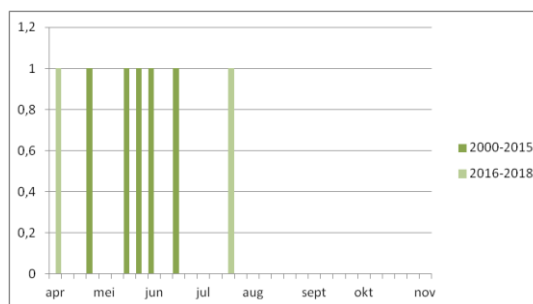
De soort komt voor in loofbossen met eik en beuk⁶, deze boomsoorten worden ook voornamelijk als waardboom gebruikt. De ontwikkeling is echter ook in een groot aantal andere loofbomen en in enkele soorten naaldbomen bekend¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag - oa. op gekapte eikenstammen - en het kloppen uit vegetatie (eik). De soort kan ook op bloeiende struiken (Lijsterbes, Meidoorn, Vlier) worden gevonden.

Fenologie

De Geelzwarte ribbelboktor kan worden waargenomen in de maanden april tot augustus. Vroegste datum 9-04-2017, laatste datum 20-07-2018.

Waarnemingen van de Geelzwarte ribbelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Geelzwarte ribbelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Grijze ribbelboktor - *Rhagium inquisitor*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Grijze kever met zwarte marmering, veroorzaakt door beharing. Beharing op sommige plaatsen minder dicht, waardoor vaag de contour van een zwarte dwarsband ontstaat. Lengte 10-21 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 2

Km hokken vanaf 2016 : 8

De Geelzwarte ribbelboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen, plaatselijk talrijker.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	5	6
2017	17	39
2018	12	16

Habitat

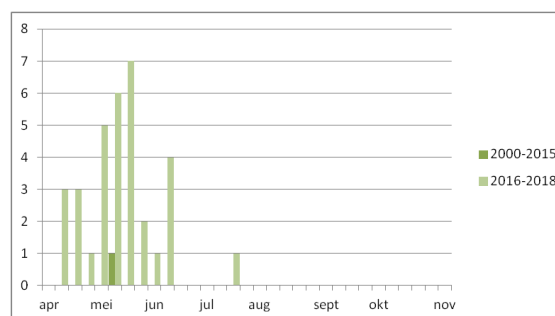
De soort komt voor in bossen met naaldhout, in Nederland vooral in dennenbossen⁶. Als waardbomen worden voornamelijk sparren en dennen gebruikt, maar de soort is ook bekend van bijvoorbeeld eiken en Beuken¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag - vaak op vers gekapte stammen naaldhout -, op licht en onder schors van dood hout.

Fenologie

De Grijze ribbelboktor kan worden waargenomen in de maanden april tot in juli. Vroegste datum 17-04-2017, laatste datum 20-07-2018. Waarnemingen buiten deze periode betreft vondsten van larven, imago's in de poppenwieg of van dekschilden van dode exemplaren onder schors van dood hout.

Waarnemingen van de Grijze ribbelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Grijze ribbelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gewone bloesemboktor - *Grammoptera ruficornis*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Kleine zwarte kever. Halschild geel tot grijs behaard, achterhoeken van het halsschild in een punt uitgetrokken. Spriet tweekleurig, geblokt. Poten tweekleurig. Lengte 3-7 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 10

Km hokken vanaf 2016 : 14

De Gewone bloesemboktor komt algemeen en verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen, plaatselijk talrijker.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	20	46
2017	2	8
2018	13	30

Habitat

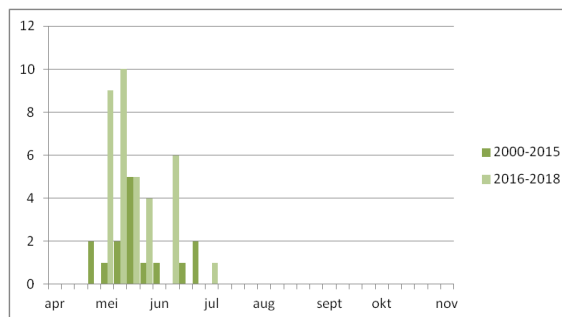
De soort kan op allerlei plaatsen worden mits er bomen en struiken aanwezig zijn⁶. Een groot aantal soorten loofbomen en struiken zijn als waardplant bekend¹¹.

Methode

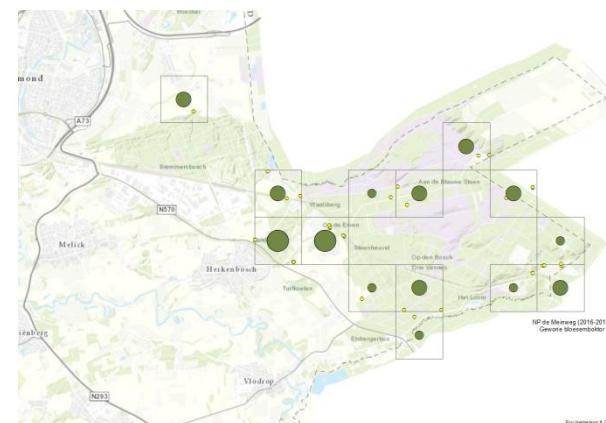
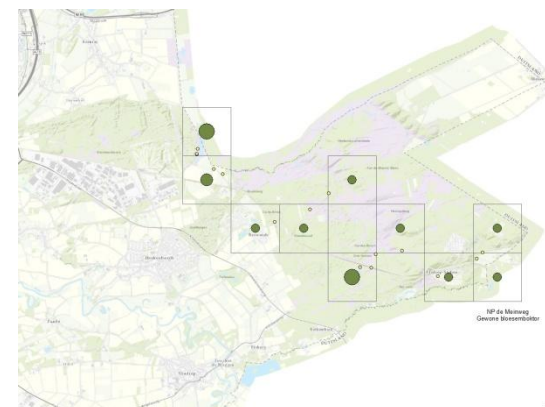
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, op vangsten op licht en op het afkloppen van bomen en struiken met bloesem. De soort is vaak vastgesteld op bloesem van Fluitenkruid, meidoorn, braam, Amerikaanse vogelkers en Lijsterbes.

Fenologie

De Gewone bloesemboktor kan worden waargenomen in de maanden mei tot in begin juli. Vroegste datum 03-05-2014, laatste datum 02-07-2016.

Waarnemingen van de Gewone bloesemboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Gewone bloesemboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gaurotes virginea

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Tamelijk gedrongen boktor met van achteren afgeronde, groen- of blauwmetallisch glanzende dekschilden. Halsschild rood, donkerblauw of zwart. Lijkt sterk op de zeer zeldzame Roodblauwe smalboktor *Dinoptera collaris*. Lengte 9-12 mm⁷.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015⁸: 1

Km hokken vanaf 2016 : 1

Een zeer zeldzame soort. Pas recent in Nederland vastgesteld.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

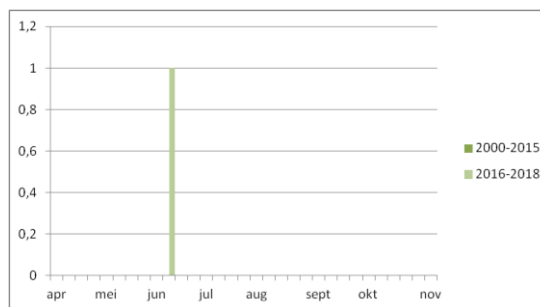
Gaurotes virginea, die van sparren afhankelijk is, kan ook frequent op(scherm)bloemen worden gevonden en is overdag actief. Deze soort is echter pas recent voor het eerst in Nederland aangetroffen en is nog erg zeldzaam. De eerste beschreven waarneming in Nederland is afkomstig uit de Meinweg⁸.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag op schermbloemen (Fluitenkruid en Dolle kervel).

Fenologie

De enige bekende waarneming van *Gaurotes virginea* is gedaan op 10-06-2016.

Waarnemingen van *Gaurotes virginea* in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van *Gaurotes virginea* Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Geelpoot-smalboktor - *Alosterna tabacicolor*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Kop en halsschild zwart, dekschild geel. Poten geel. Achterhoek van het halsschild in een korte punt uitgetrokken¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 4

Km hokken vanaf 2016 : 5

De Geelpoot-smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	5
2017	1	2
2018	3	3

Habitat

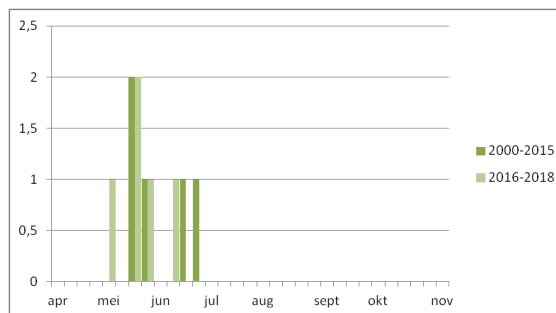
De soort komt voor bij bosranden en wegbermen bij loofbos⁶. Als waardboom worden bij voorkeur esdoorns en eiken gebruikt. De ontwikkeling is echter ook bekend van een groot aantal andere soorten loofbomen en enkele soorten naaldbomen¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag - vaak op bloesem - en kevers zijn geklopt uit bomen. De soort is vaak te vinden op Fluitenkruid, Dolle kervel en bloesem van braam.

Fenologie

De Geelpoot-smalboktor kan worden waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 11-05-2018, laatste datum 26-06-2012.

Waarnemingen van de Geelpoot-smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Geelpoot-smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Ingekepte smalboktor - *Anoplodera livida*

(Foto: R. Knoops)

Herkenning

Kleine en gedrongen smalboktor met zwart halsschild en geelbruin dekschild. Achterhoeken van het halsschild en achterrand van het dekschild afgerond. Schildje aan het uiteinde diep ingesneden¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 8

Km hokken vanaf 2016 : 14

De Ingekepte smalboktor komt verspreid over de Meinweg. Plaatselijk algemeen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	17	47
2017	9	16
2018	9	17

Habitat

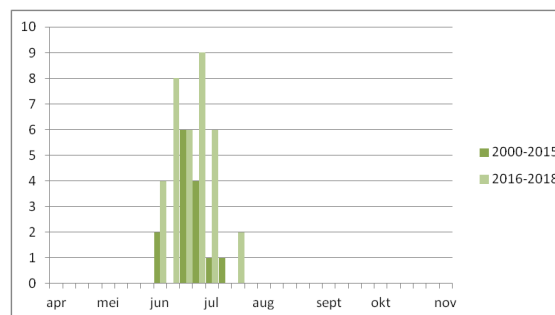
De soort komt voor in open terreinen als wegbermen, akkerranden, boomloze ruderaal terreinen of bosranden⁶. De larven leven vrij in de bodem en zijn dus niet gebonden aan bomen, struiken of kruiden.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en gesleept uit vegetatie. De soort kan veel worden gevonden op bloesem van braam, schermbloemen, Duizendblad, Margriet en Knoopkruid.

Fenologie

De Ingekepte smalboktor kan worden waargenomen in de maanden juni en juli. Vroegste datum 03-06-2011, laatste datum 16-07-2016.

Waarnemingen van de Ingekepte smalboktor in de periode 2000-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Ingekepte smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Zwarttip-smalboktor - *Paracorymbia fulva*

(Foto: R. Knoops)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Halsschild, poten en spriet zwart, dekschild oranjegeel, in de regel uiteinde zwart. Uiteinde van het dekschild ingekeept. Lengte 9,5-14 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 9

Km hokken vanaf 2016 : 11

De Zwarttip-smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	6	6
2017	2	2
2018	7	7

Habitat

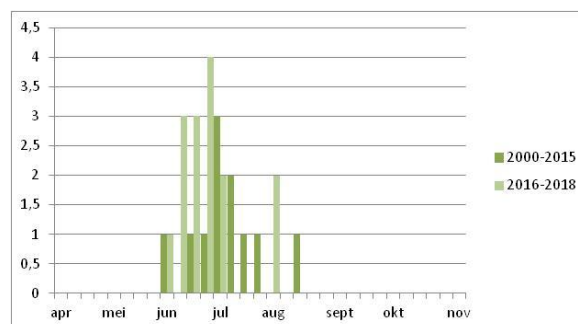
De soort komt vooral voor bij wilgen en populierenopstand op terreinen met weinig begroeiing, zoals braakliggende terreinen, weg en akkerranden en zandgroeven⁶. Op de Meinweg voornamelijk op bospaden met bloesem en akkerranden. De waardbomen bestaan uit verschillende soorten loofbomen.

Methode

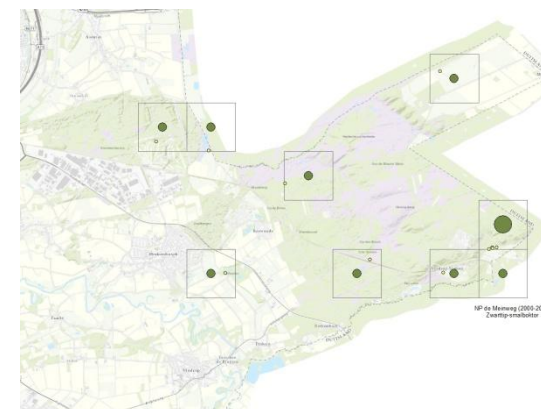
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, vaak op bloesem. Vooral vastgesteld op bloesem van braam en Duizendblad, maar ook op Gewone berenklauw, Knoopkruid en verschillende soorten distels.

Fenologie

Zwarttip-smalboktor zijn waargenomen in de maanden juni en juli tot begin augustus. Vroegste datum 03-06-2011, laatste datum 10-08-2011.

Waarnemingen van de Zwarttip-smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Zwarttip-smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gewone smalboktor - *Stictoleptura rubra*

Herkenning

Mannetje en vrouwtje sterk verschillend. Mannetje met zwart halsschild en geel dekschild. Vrouwtje met rood halsschild en dekschild. Voor beide seksen geldt: dijen zwart, schenen licht. Lengte 10-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 14

Km hokken vanaf 2016 : 18

De Gevlekte smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	17	23
2017	16	19
2018	14	18

Habitat

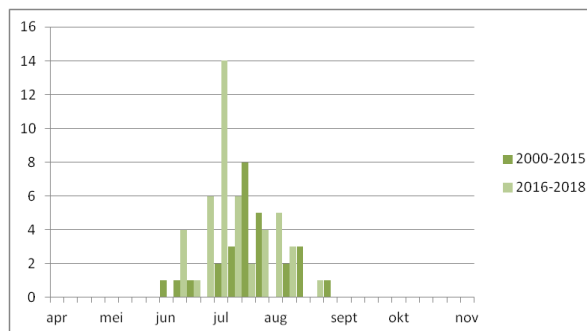
De soort is te vinden in allerlei naaldbossen⁶. De larven ontwikkelen zich voornamelijk in dennen en sparren¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en op vangsten bij het afkloppen van vegetatie. De soort kan veel op bloesem van braam, schermbloemen, distels, Duizendblad en Margriet worden gevonden. De soort is tevens te inventariseren door het afzoeken van stapels vers gekapt naaldhout en stobben van dennen en sparren.

Fenologie

Gewone smalboktorren zijn waargenomen in de maanden juni, juli, augustus en september. Vroegste datum 03-06-2011, laatste datum 01-09-2007.

Waarnemingen van de Gewone smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Gewone smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Korte smalboktor - *Pachytodes cerambyciformis*

(Foto: E.van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Opvallend korte en gedrongen soort met lichtgeel dekschild met daarop een aantal geïsoleerde, donkergrijze vlekken. De naad is geheel geel. Poten en sprieten donker. Lengte 7-12 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 8

Km hokken vanaf 2016 : 16

De soort komt algemeen en verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	12	17
2017	15	18
2018	6	6

Habitat

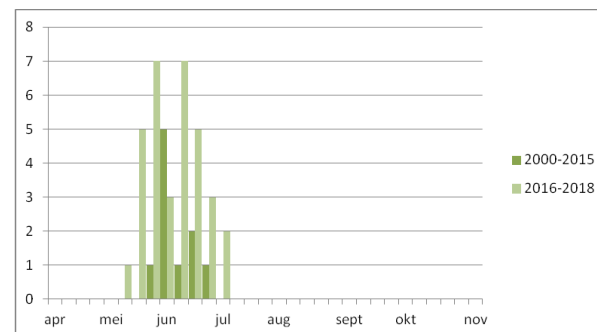
De soort komt voor in bosgebieden langs bos- en akkerranden⁶. Kan zowel loof- als naaldbomen als waardboom gebruiken¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, veelal op bloesem. Vastgesteld op bloesem van Braam, Brem en Dolle kervel.

Fenologie

Korte smalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 16-05-2017, laatste datum 02-07-2016 & 02-07-2017.

Waarnemingen van de Korte smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Korte smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Geelkop smalboktor - *Pedostrangalia revestita*

Foto gezocht

(Foto:)

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Zeer variabel gekleurde soort. Kop en halsschild oranjegeel, dekschild in het algemeen staalblauw, maar soms ook oranje. In de regel poten oranje met donkere tarsen. Lengte 8-15 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 2

De Geelkop-smalboktor is een zeldzame soort op de Meinweg. Als nieuwe soort voor de Meinweg vastgesteld in de periode 2016-2018. Twee waarnemingen bekend.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	2	2
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

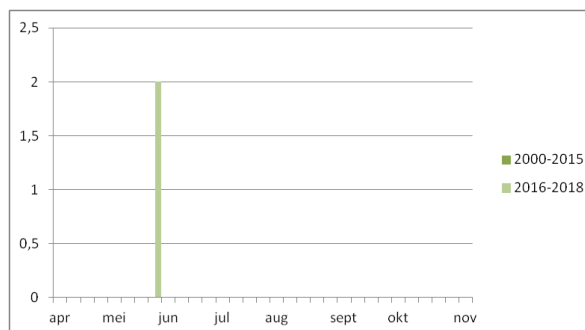
De soort komt voor in vrijstaande bomen loofbomen in lanen, parken, bosranden en open plekken in het bos. Het is een warmteminnende soort⁶. Als waardbomen worden een groot aantal soorten loofbomen gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort is op bloemen aan te treffen, bloesem van meidoorn, kornoelje en schermbloemen. De imago's voeden zich ook met uittredend sap van bomen zoals eiken¹¹.

Fenologie

Beide waarnemingen zijn gedaan op 26-05-2016.

Waarnemingen van de Geelkop-smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Geelkop smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Vierband- of Gevlekte smalboktor - *Leptura quadrfasciata*

(♂ ex. Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschilden met zwarte en gele dwarsbanden die op de naad onderbroken zijn, uiteinde ingekeept. Poten zwart. Spriet zwart, bij vrouwtjes met gelig uiteinde. Lengte 11-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 7

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Gevlekte smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	3	3
2017	0	0
2018	1	1

Habitat

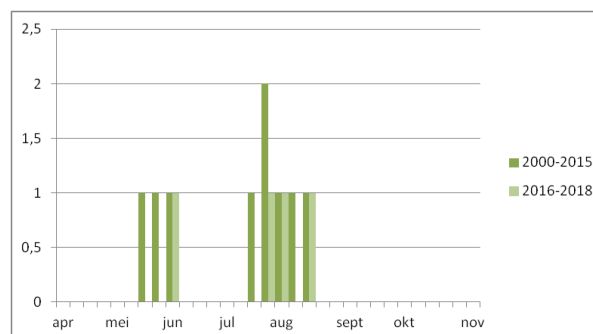
De soort komt vooral voor langs beken en sloten in overwegend vochtige terreinen met opslag van zacht houtsoorten als populier en wilg⁶. Naast wilgen en populieren worden nog diverse andere soorten loofbomen als waardboom gebruikt¹¹.

Methode

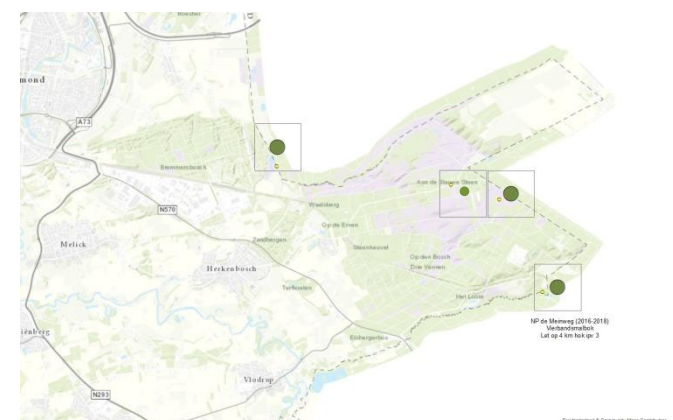
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, op bloesem of op hout. Vastgesteld op eik en bloesem van Fluitenkruid en Gewone berenklauw.

Fenologie

Gevlekte smalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni, juli en augustus. Vroegste datum 31-05-2014, laatste datum 07-08-2016.

Waarnemingen van de Gevlekte smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Gevlekte smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Geringelde smalboktor - *Rutpela maculata*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschilden geel met zwarte dwarsbanden en vlekken, uiteinde ingekeept. Poten geel, achterscheen en achterdij in de regel geel met zwart. Spriet geringeld. Lengte 13-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 14

Km hokken vanaf 2016 : 26

De Geringelde smalboktor komt algemeen en verspreid over de Meinweg voor in redelijke aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016 26 82

2017 19 31

2018 26 36

Habitat

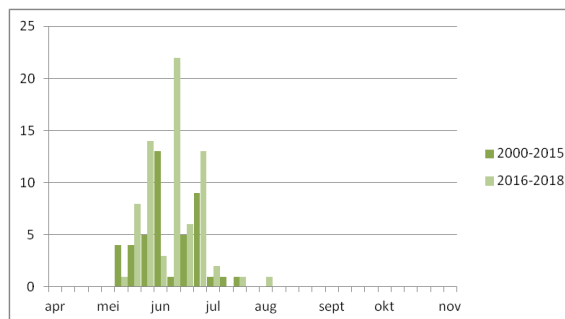
De soort is vooral te vinden langs bloemrijke bos- en akkerlanden en is met name in vochtige loofbossen algemeen. De soort ontbreekt in gebieden met uitsluitend dennenbossen⁶. Als waardbomen worden een groot aantal loofboomsoorten gebruikt. Sparren, Zilverspar en dennen kunnen ook als woordboom gebruikt worden¹¹.

Methode

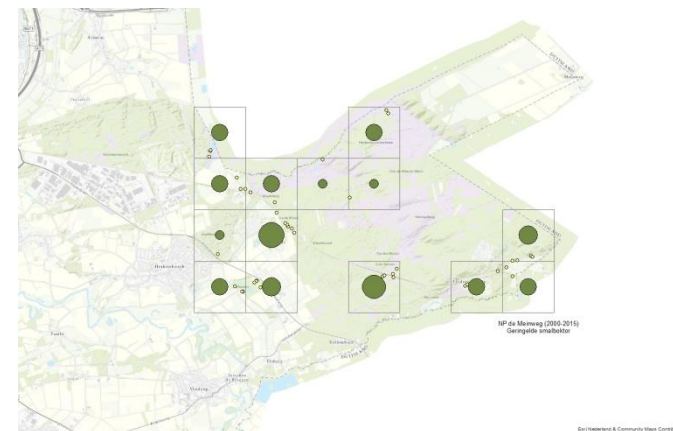
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort is vooral aangetroffen op bloesem van braam, Gewone berenklaau, Wilde peen, Dolle kervel, Fluitenkruid, en Vingerhoedskruid.

Fenologie

Geringelde smalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 13-05-2012, laatste datum 29-07-2016.

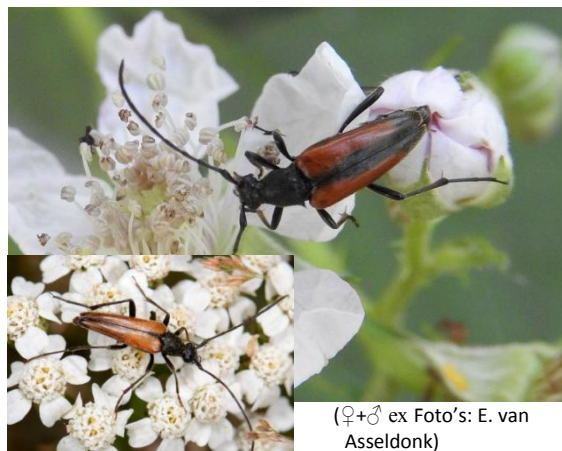

Waarnemingen van de Geringelde smalboktor in de periode 2000-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Geringelde smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Tweekleurige smalboktor - *Stenurella melanura*

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Kleine smalboktor met tweekleurig dekschild: bij mannetje meer geelbruin, bij het vrouwtje meer oranje-rood. Bij beide seksen met uiteinde en naad zwart. De zwarte middenstreep is bij het vrouwtje breder dan bij het mannetje. Lengte 6-10 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 13

Km hokken vanaf 2016 : 30

De Tweekleurige smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in hoge aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	48	162
2017	34	55
2018	53	81

Habitat

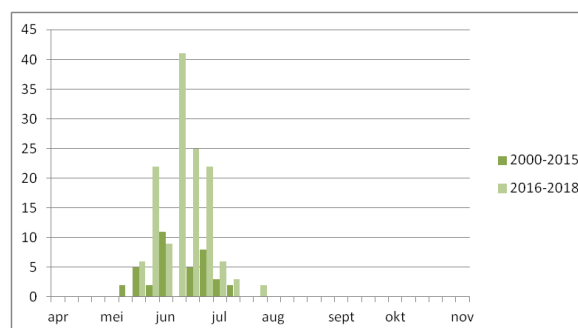
De soort is te vinden in bossen en open landschappen waarin oud- en enigszins vochtig dood hout aanwezig is en bermen of bosranden met bloeiende planten⁶. Als waardbomen kunnen een groot aantal soorten loofbomen gebruikt worden, maar de ontwikkeling is ook bekend van diverse soorten naaldhout¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, veelal op bloesem. Vooral vastgesteld op bloesem van Braam en Duizendblad.

Fenologie

Tweekleurige smalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 29-05-2012, laatste datum 23-07-2016.

Waarnemingen van de Tweekleurige smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Tweekleurige smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Kleine zwarte smalboktor - *Stenurella nigra*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Kleine op het eerste gezicht geheel zwarte smalbok, maar onderzijde achterlijf opvallend rood gekleurd. Lengte 6-9 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 14

Km hokken vanaf 2016 : 22

De Kleine zwarte smalboktor komt verspreid over de Meinweg voor in hoge aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	16	32
2017	30	67
2018	30	36

Habitat

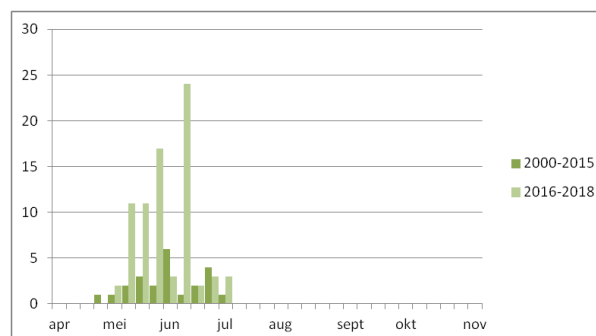
De soort leeft in bossen met oude loofbomen nabij bloemrijke weilanden. Het is een warmteminnende soort⁶. Als waardbomen kunnen een groot aantal loofbomen worden gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, veelal op bloesem. Vastgesteld op bloesem van Braam, meidoorn, Duizendblad, Dolle kervel en Brem. Ook te inventariseren door het kloppen uit vegetatie.

Fenologie

Kleine zwarte smalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei tot begin juli. Vroegste datum 03-05-2014, laatste datum 02-07-2016, 02-07-2017 en 02-07-2011.

Waarnemingen van de Kleine zwarte smalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Kleine zwarte smalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Bruine soldaatboktor - *Obrium brunneum*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Zeer moeilijk herkenbaar. Kleine, slanke, geelbruine tot roodbruine kever, alleen ogen donker. Halsschild langer dan breed, met een stompe zijdoorn, sterk bespikkeld. Lengte 4-7 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 1

De Bruine soldaatboktor is een zeldzame soort op de Meinweg.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	1	1
2018	0	0

Habitat

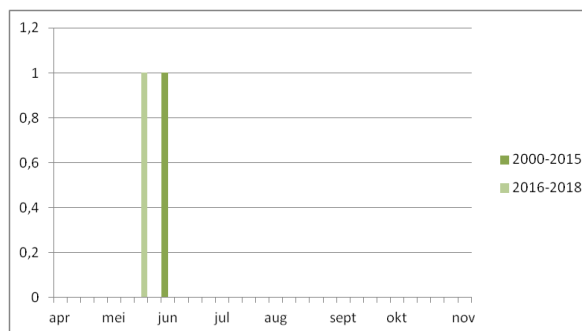
De soort komt voor langs bosranden en in open bossen. De soort mijdt het directe zonlicht en vliegt grote open vlakten tussen bossen niet over⁶. De larven ontwikkelen zich uitsluitend in naaldhout waarbij de voorkeur uit gaat naar dennen, sparren en larix¹¹.

Methode

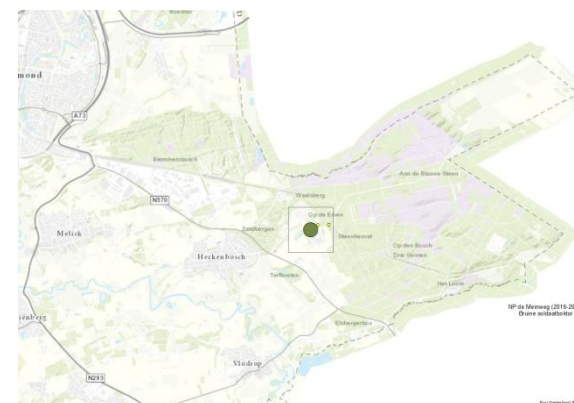
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort bezoekt bloeiende stuiken en is ook te inventariseren door het afkloppen van takken.

Fenologie

De Bruine soldaatboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 23-05-2017, laatste datum 09-06-2012.

Waarnemingen van de Bruine soldaatboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Bruine soldaatboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Naald-kortschildboktor - *Molorchus minor*

(Foto: R. Knoops)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar en alleen te verwarren met de veel zeldzamere Loof-kortschildboktor *Glaphyra umbellatarum*. Dekschilden verkort met twee duidelijk lichte strepen. Halschild zwart. Spriet lang tot zeer lang. Dijen knotsvormig verdikt. Lengte 6-16 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Naald-kortschildboktor komt lokaal voor op de Meinweg in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	4	3
2017	0	0
2018	3	3

Habitat

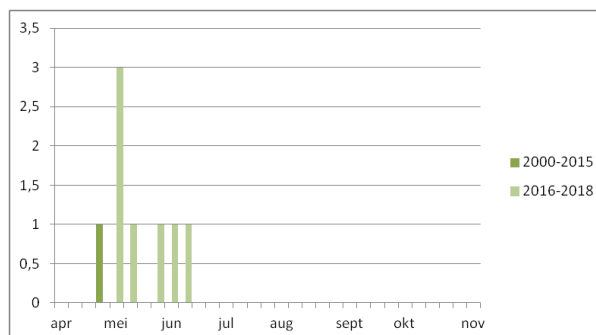
De soort komt voor in droge naaldbossen⁶. De waardbomen bestaan uit een groot aantal soorten naaldbomen, maar de ontwikkeling is ook in berk aangetoond¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, veelal op bloesem. Vastgesteld op bloesem van Dolle kervel, meidoorn. De soort is ook goed te inventariseren via het afkloppen van vegetatie.

Fenologie

Naald-kortschildboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 01-05-2009, laatste datum 11-06-2018.

Waarnemingen van de Naald-kortschildboktor in de periode 2000-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Naald-kortschildboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Loof-kortschildboktor - *Glaphyra umbellatarum*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschilden verkort. Halsschild zwart, iets langer dan breed. Dijen knotsvormig. Te verwarren met Naald-kortschildboktor *Molorchus minor*, deze soort het op elk van de dekschilden een duidelijk witte streep. Lengte 5-8,5 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 1

De Loof-kortschildboktor is een zeldzame soort op de Meinweg.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	1	1
2018	0	0

Habitat

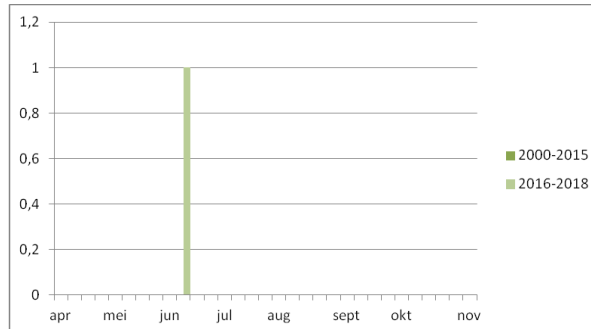
De soort komt voor in bosranden, beekdalen en boomgaarden⁶. De waardplanten bestaan uit verschillende soorten struiken en loofbomen waaronder meidoorn, braam, rozen, populier en appel¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort is regelmatig op bloeiende Dolle kervel gevonden.

Fenologie

De enige waarneming van een Loof-kortschildboktor is gedaan op 11-06-2017.

Waarnemingen van de Loof-kortschildboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Loof-kortschildboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Getailleerde boktor – *Stenopterus rufus*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschilden duidelijk versmallend, aan uiteinde iets naar buiten gekruld. Achterlijf zwart met gele vlekken. Dekschild rood, halsschild zwart met vier gele vlekken. Lengte 7-16 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 5

Km hokken vanaf 2016 : 6

De Getailleerde boktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	5	6
2017	0	0
2018	2	2

Habitat

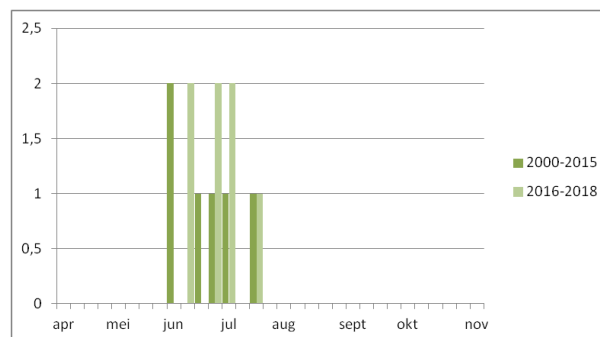
De soort komt voor in bij bosranden, wegbermen en tuinen⁶. De waardbomen bestaan uit een groot aantal soorten loofbomen¹¹.

Methode

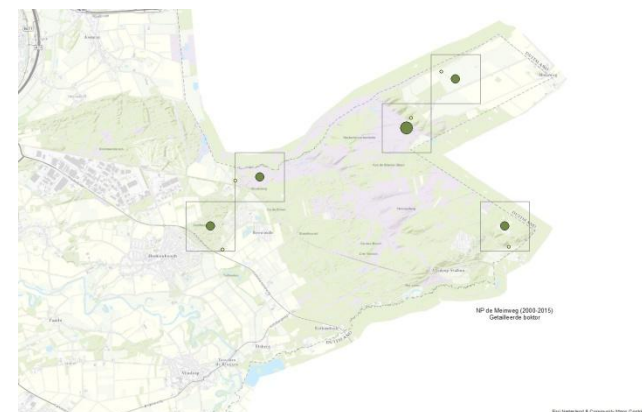
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. Getailleerde boktorren worden meestal op bloemen gevonden, veelal Duizendblad, Margriet en verschillende soorten schermbloemen.

Fenologie

Getailleerde boktorren zijn waargenomen in de maanden juni en juli. Vroegste datum 09-06-2012, laatste datum 16-07-2018.

Waarnemingen van de Getailleerde boktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Getailleerde boktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Muskusboktor - *Aromia moschata*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Metaalkleurig blauwe of groene kever met lange tot zeer lange spriet. Halschild met dwarsrimpels en een duidelijke zijdoorn. Lengte 13-34 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 3

Km hokken vanaf 2016 : 1

De Muskusboktor is een zeldzame soort op de Meinweg, welke niet jaarlijks wordt aangetroffen

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	2	2
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

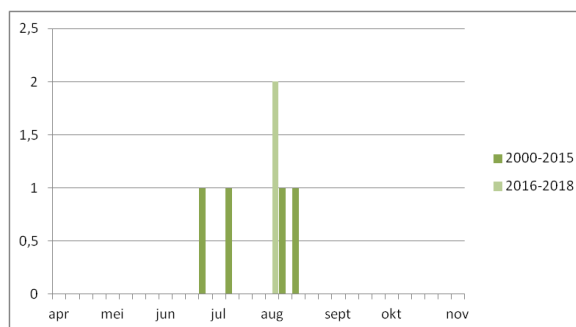
De soort is aanwezig in vochtige biotopen zoals broekbossen, grienden, oevers van rivieren en meren en bij klei- leem- of veenaftgravingen⁶. Als waardbomen worden voornamelijk wilgen en Zwarte populier gebruikt¹¹. Het zijn vaak minder vitale wilgen die zijn aangetast door de Wilgenhoutrups *Cossus cossus*⁶.

Methode

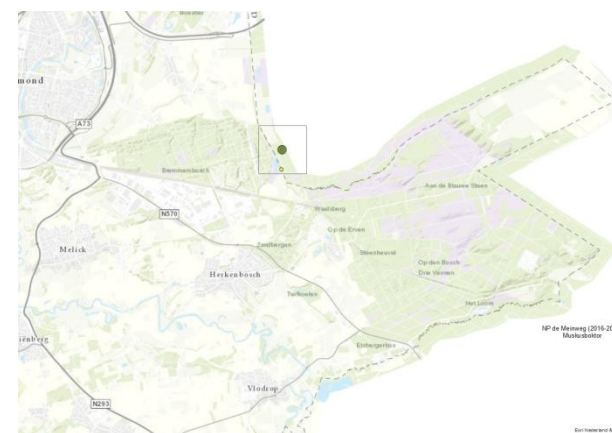
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, veelal op Gewone berenklauw en Wilde peen.

Fenologie

Muskusboktorren zijn waargenomen in de maanden juni, juli en augustus. Vroegste datum 23-06-2011, laatste datum 05-08-2011.

Waarnemingen van de Muskusboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van de Muskusboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Huisboktor - *Hylotrupes bajulus*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschild zwart, bezet met vlekkerige witgrijze beharing, vaak min of meer dwarsbanden suggererend, Halschild grijs-wit behaard met enkele kale, glanzende, zwarte vlekken. Lengte 7-12 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 6

De Huisboktor is als nieuwe soort voor de Meinweg aangetroffen in de periode 2016-2018. De soort komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	3	3
2017	6	6
2018	2	2

Habitat

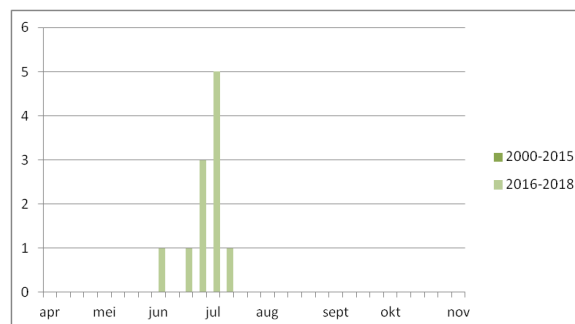
In de vrije natuur wordt de Huisboktor gevonden in dode stammen en stronken van den en spar. In huizen wordt de soort gevonden in vertimmerd hout van deze boomsoorten⁶. De waardbomen bestaan uitsluitend uit naalddhout.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op vondsten in dode stammen van den. De soort is goed te inventariseren door het afspeuren van houtstapels van vers gekapt naalddhout.

Fenologie

Huisboktorren zijn waargenomen in de maanden juni en juli. Vroegste datum 08-06-2018, laatste datum 14-07-2018.

Waarnemingen van de Huisboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Huisboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Paarse metaalboktor - *Callidium violaceum*

(Foto: R. Knoops)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Opvallend egaal, donkerblauwe tot violette kever met middellange spriet. Dekschild behaard, zonder ribbels of indrukken maar wel met een grof reliëf. Lengte 8-16 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Paarse metaalboktor is als nieuwe soort voor de Meinweg aangetroffen in de periode 2016-2018. De soort komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	7	7

Habitat

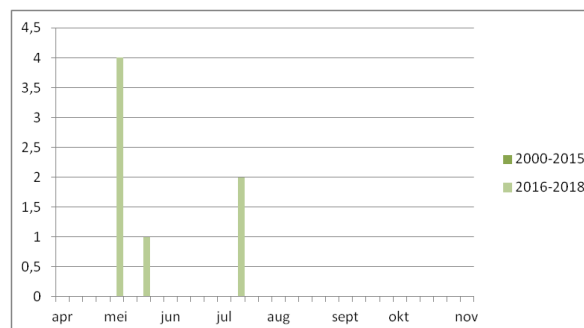
Naaldbossen⁶. Als waardbomen worden voornamelijk dennen, sparren, zilversparren en lariks gebruik. In uitzonderlijke gevallen kunnen echter ook enkele soorten loofbomen als gebruikt worden¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en van vondsten van losse dekschilden op dood hout. De soort kan gericht gezocht worden stapels vers gekapt naaldhout.

Fenologie

Paarse metaalboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juli. Vroegste datum 12-05-2018, laatste datum 14-07-2018 (betreft dode ex.).

Waarnemingen van de Paarse metaalboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Paarse metaalboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Vuurboktor - *Pyrrhidium sanguineum*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Kop zwart, halsschild en dekschild - en soms ook gedeeltelijk de kop - opvallend vuurrood en bezet met vuurrode beharing. Poten en sprieten zwart. Lengte 6-15 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1⁸

Km hokken vanaf 2016 : 3

De Vuurboktor is een zeldzame soort op de Meinweg.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	6	8
2018	3	3

Habitat

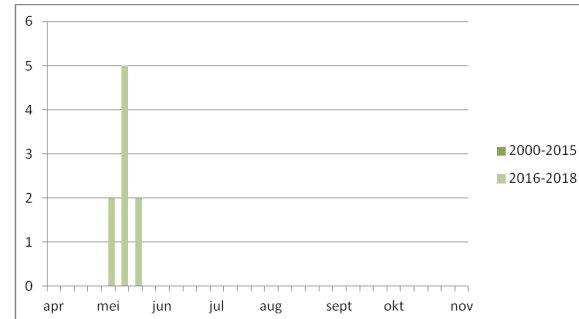
De soort komt voor in eikenbossen⁶. Eiken zijn de belangrijkste waardbomen, maar de ontwikkeling is ook van een groot aantal andere soorten loofbomen bekend¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en in de schemering. De soort is vaak te vinden op vers gekapte eikenstammen.

Fenologie

Vuurboktorren zijn waargenomen in de maand mei. Vroegste datum 12-05-2018, laatste datum 26-05-2018

Waarnemingen van de Vuurboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Vuurboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Veranderlijke boktor - *Phymatodes testaceus*

Herkenning

Moeilijk herkenbare, zeer variabele soort. Halschild geel en oranje tot donkerbruin, dekschild oranje geelbruin of staalblauw. Karakteristiek is het lange 1^e lid van de achtertars, duidelijk langer dan de gecombineerde lengte van 2^e en 3^e. Lengte 6-18 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 6

De soort komt lokaal en verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	3	3
2018	7	7

Habitat

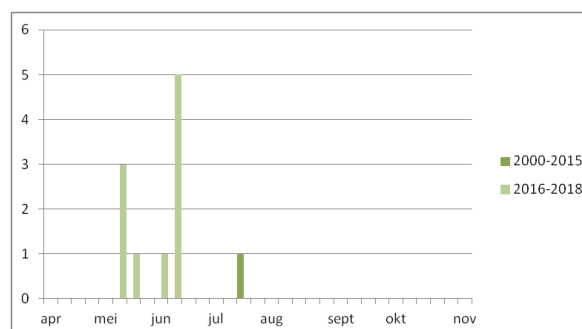
De soort komt vooral voor in bossen, langs wegranden of bij houtopslagplaatsen. De soort wordt relatief vaak in huizen tussen niet ontschortse eiken hardblokken aangetroffen⁶. Een groot aantal soorten loofbomen kunnen als waardboom worden gebruikt, maar de voorkeur gaat uit naar eiken¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De meeste waarnemen zijn afkomstig van stapels vers gekapt loofhout, maar ook van dennenhout. De soort is vooral vanaf de schemering actief.

Fenologie

Veranderlijke boktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 19-05-2018, laatste datum 16-07-2014.

Waarnemingen van de Veranderlijke boktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Veranderlijke boktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Elzenboktor - *Poecilium alni*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Dekschilden vooraan rood, achteraan donker met daarop twee paar wittige of gele dwarsvlekken. Poten rood, knotsen van de dijen zwart. Spriet overwegend rood. Lengte 4-7 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 2

De soort komt lokaal op de Meinweg.

Plaatselijk algemeen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	1	16
2018	4	16

Habitat

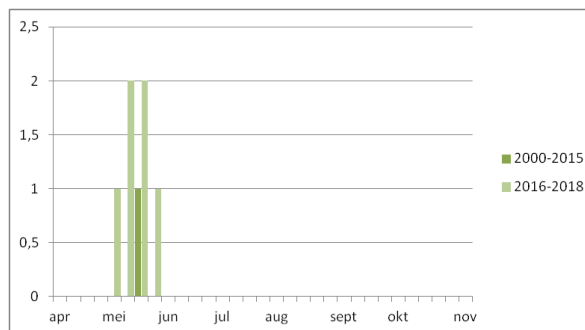
De soort komt voor in open bossen. De larven kunnen zich in een groot aantal soort loofbomen ontwikkelen, maar de voorkeur gaat uit naar eiken^{6,11}.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en het afkloppen van bomen en struiken. De soort is vaak lopen aan te treffen op dode takken of sterk beschadigde takken van nog levende bomen en struiken.

Fenologie

Elzenboktorren zijn waargenomen in de maand mei. Vroegste datum 11-05-2018, laatste datum 26-05-2016.

Waarnemingen van de Elzenboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Elzenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Eiken-wespenboktor - *Xylotrechus antilope*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Zwarte kever met gele wespentekening. Dekschilden met drie paar complete gele dwarsbanden. Het voorste is in een sterke punt naar voren verlengd. Halsschild behaard, zwart met gele hoeken. Poten en sprieten rood. Lengte 7-14 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 2

De soort komt lokaal op de Meinweg voor. Plaatselijk zeer algemeen. Nieuw voor de Meinweg sinds 2018.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	11	218

Habitat

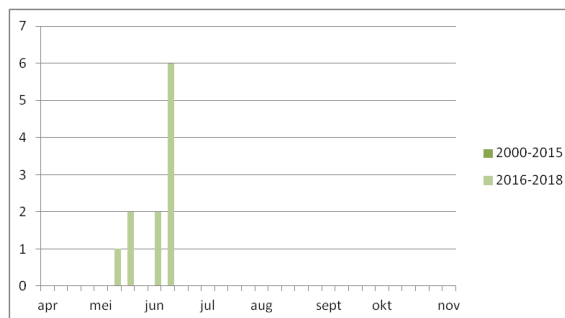
De Eiken-wespenboktor is een warmteminnende soort die wordt gevonden in eiken- en beukenbossen⁶. Als waardbomen worden in Midden-Europa uitsluitend eiken gebruikt¹¹.

Methode

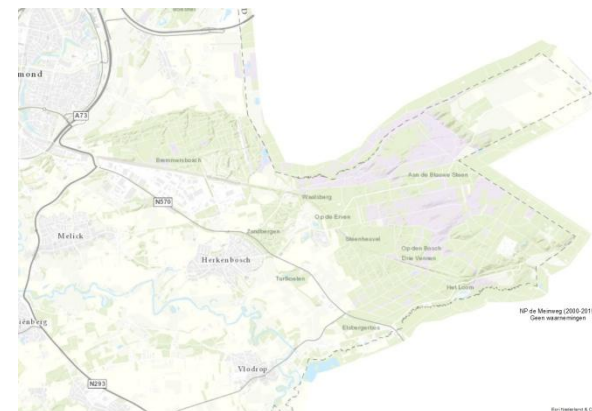
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag, op vers gekapt of omgevallen loofbomen. Op de Meinweg in zeer hoge aantallen op een uitgebroken kroon van Zomereik gevonden.

Fenologie

Eiken-wespenboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 18-05-2018, laatste datum 16-06-2018.

Waarnemingen van de Eiken-wespenboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Eiken-wespenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Xylotrechus rusticus

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Zwarte kever met uitgebreide grijs-witte tekening, op de dekschilden meestal vage dwarsbanden suggererend. Het halsschild doorgaans zwart met twee paar vierkante tot ovale grijs-witte vlekken. Lengte 9-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 1

Een nieuwe soort voor de Meinweg sinds 2017. De soort is sinds 2006 in Nederland aanwezig ².

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	1	1
2018	0	0

Habitat

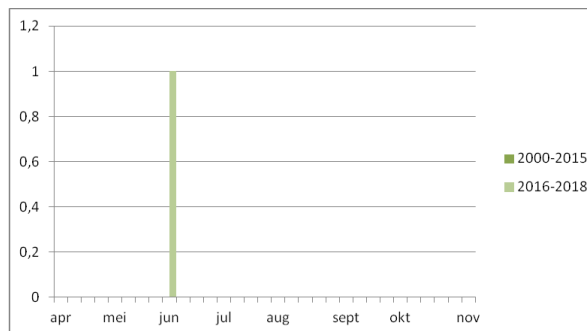
Xylotrechus rusticus bevolkt uiteenlopende bostypen met zacht houtsoorten, evenals populierenplantages. Als waardbomen worden een groot aantal soorten loofhout gebruikt met een voorkeur voor populieren (met name Ratelpopulier) en wilgen¹¹.

Methode

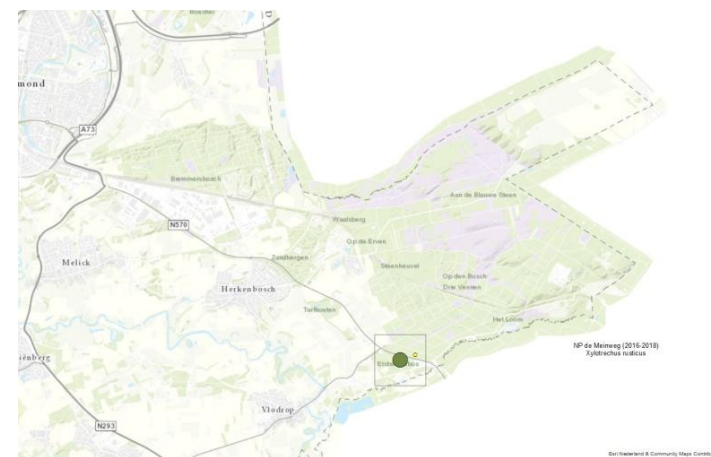
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag op gekapte stammen van berk.

Fenologie

De enige waarneming van *Xylotrechus rusticus* is gedaan op 10-06-2017.

Waarnemingen van de *Xylotrechus rusticus* in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van *Xylotrechus rusticus* in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gele wespenboktor - *Plagionotis detritus*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Kever met een zwart met geel borststuk. Dekschilden zijn roodbruin met gele dwarsbanden en vlekken, in de regel naar het uiteinden geler wordend. De dwarsbanden hebben geen voorwaarts gerichte punt. Spriet en poten rood. Lengte 10-19 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 1

Nieuw voor de Meinweg in 2018. Landelijk zeer zeldzame soort.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	1	2

Habitat

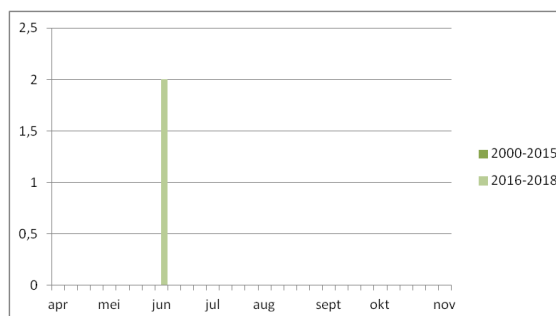
De soort komt voor in oude eikenbossen⁶ en heeft een sterke voorkeur voor eik¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen van imago's overdag op een uitgebroken tak van een oude eik. De soort is moeilijk te inventariseren omdat de imago's zich bij voorkeur op zonbeschenen dode takken of stamdelen ophouden die zich vaak hoog in bomen kunnen bevinden. De beste methode om de soort te inventariseren is het afzoeken van vers gekapt eikenhout.

Fenologie

Van de Gele wespenboktor is eenmalig een copula waargenomen op 04-06-2018¹⁰.

Waarnemingen van de Gele wespenboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Gele wespenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Grote wespenboktor - *Plagionotis arcuatus*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Overwegend zwarte kever met felgeel patroon van dwarsbanden en dwarsvlekken op halsschild en dekschilden. De dwarsbanden hebben geen voorwaarts gerichte punt. Lengte 8-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 3

Km hokken vanaf 2016 : 2

De Grote wespenboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	3	4

Habitat

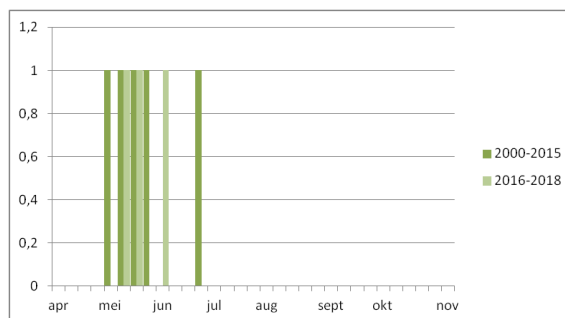
De soort komt voor in oude eikenbossen⁶. Als waarbomen worden vooral eiken gebruikt, maar de ontwikkeling van de larven kan ook in enkele andere soorten loofbomen plaatsvinden¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en het afkloppen van bomen en struiken. De soort kan gericht geïnventariseerd worden door het afspeuren van spapels vers gekapt eikenhout en takkenhopen.

Fenologie

Grote wespenboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 04-05-2009, laatste datum 26-06-2012.

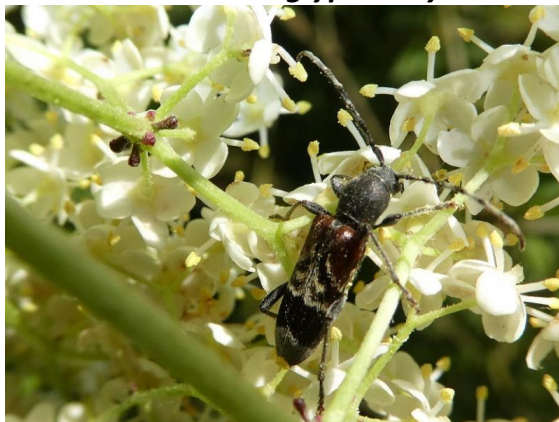

Waarnemingen van de Grote wespenboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Grote wespenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Mierenboktor - *Anaglyptus mysticus*

(Foto: W. Vergoossen)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Halsschild donker, opvallend smal. Dekschild tweekleurig, vooraan rood, achteraan zwart, met een patroon van witgrijze en vlekken en dwarsbanden. Lengte 6-14 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 2

De Mierenboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	0	0
2018	1	1

Habitat

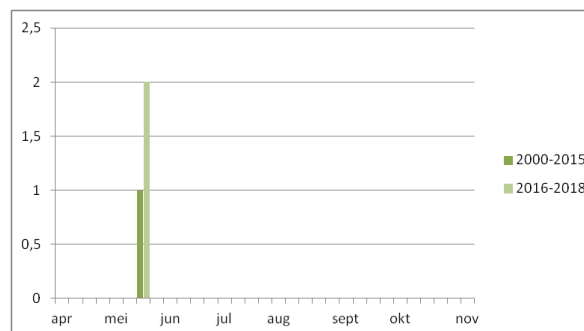
De soort wordt vooral gevonden langs zonnige en beschut gelegen weg- en bosranden⁶. Een groot aantal soorten loofbomen kunnen als waardbomen worden gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en op het afkloppen van bomen en struiken. De soort kan op bloesem worden gevonden van meidoorn, kornoelje, braam, Gewone vlier en op schermbloemige.

Fenologie

Mierenboktorren zijn waargenomen in de maand mei. Vroegste datum 17-05-2016, laatste datum 26-05-2018.

Waarnemingen van de Mierenboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Mierenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Grijze schorsboktor - *Mesosa nebulosa*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Brede soort met lange, geringelde spriet. Halsschild en achterlijf met een patroon van kleinere en grotere zwarte, grijze en bruinrode vlekken. Eerste sprietlid met een asymmetrisch uiteinde. Lengte 9-15 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 3

Km hokken vanaf 2016 : 0

De Grijze schorsboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

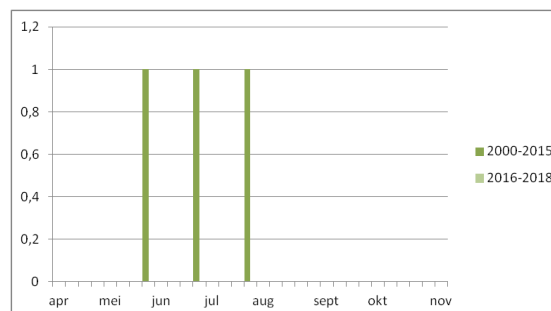
De soort komt vooral voor in oude eikenbossen en in solitaire eikenbomen met dood en vaak bemost hout in een warme omgeving⁶. De soort ontwikkeld zich in verschillende soorten loofbomen¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen. De soort is het beste te inventariseren door het afspeuren van dode takken van nog levende bomen of door het afkloppen van dode takken.

Fenologie

Grijze schorsboktorren zijn waargenomen in de maanden juni en juli. Vroegste datum 02-06-2012, laatste datum 25-07-2012.

Waarnemingen van de Grijze schorsboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Grijze schorsboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Bonte borstelboktor-Pogonocherus hispidulus

(Foto:)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Opvallend tweekleurige kever: donker met een bijna sneeuwwitte voorhelft van het dekschild. Spriet lang en geringeld, bezet met lange haren. Lengte 5-7 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1⁸

Km hokken vanaf 2016 : 0

De Bonte borstelboktor is aangetroffen tijdens de 1000 soortendag op de Meinweg in 2012⁸.

Aantallen waarnemingen/aantal ex:

2016	0	0
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

De soort komt voor in grotere loofbossen⁶.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op kloppen van de vegetatie.

Fenologie

Bonte borstelboktorren worden aangetroffen in de maanden april en mei¹.

Voorkomen van Bonte borstelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gewone borstelboktor - *Pogonocherus hispidus*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Donkere kever met de voorhelft van het dekschild overwegend grijs. Het grijze veld is V-vormig met de punt naar achteren. De dekschilden eindigen in een punt. Spriet lang, geringeld en bezet met lange haren. Lengte 4-6,5 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 14

De Gewone borstelboktor komt algemeen en verspreid over de Meinweg. Plaatselijk talrijk.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	46	83

Habitat

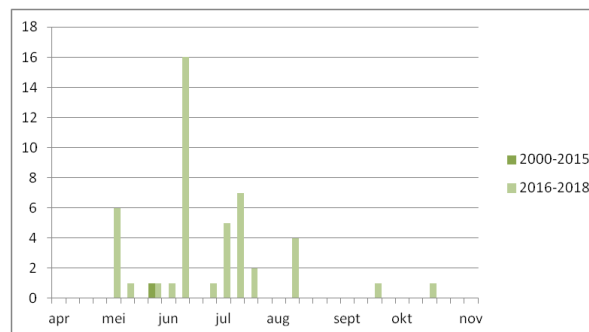
De soort komt voor in bosranden, boomgaarden en tuinen⁶. Als waardplanten worden een groot aantal loofbomen en struiken gebruikt¹¹.

Methode

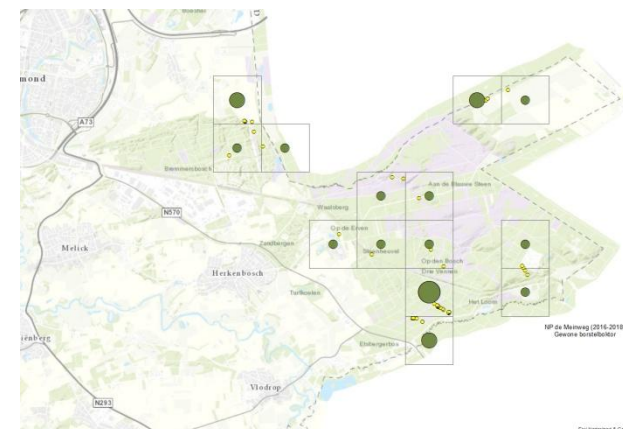
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op het afkloppen van zowel dode struiken als van vers en oud geveld/gesnoeid takhout.

Fenologie

Gewone borstelboktorren zijn waargenomen in de maanden mei tot oktober. Vroegste datum 12-05-2018, laatste datum 20-10-2018.

Waarnemingen van de Gewone borstelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Gewone borstelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Behaarde borstelboktor - *Pogonocherus decoratus*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Kleurpatroon in hoofdlijnen als bij Gewone borstelboktor. De lichtgrijze band voorop het dekschild bereikt de zijkant niet. Dekschild aan uiteinde afgerond. Lengte 4-6 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 2

De Behaarde borstelboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	4	4
2018	1	1

Habitat

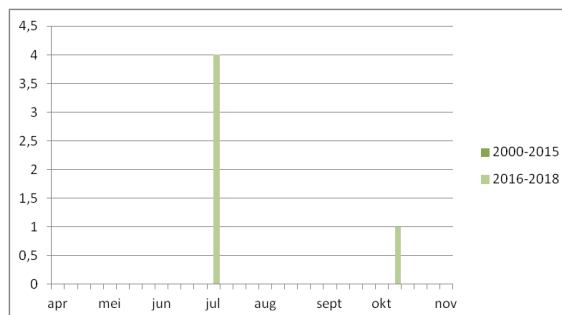
De soort komt in dennenbossen en bij solitaire dennen in droge heidegebieden en stuifzanden⁶. Als waardbomen worden voornamelijk dennen, maar ook sparren en zilversparren gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op kloppen van de vegetatie.

Fenologie

Behaarde borstelboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 08-07-2017, laatste datum 08-10-2018.

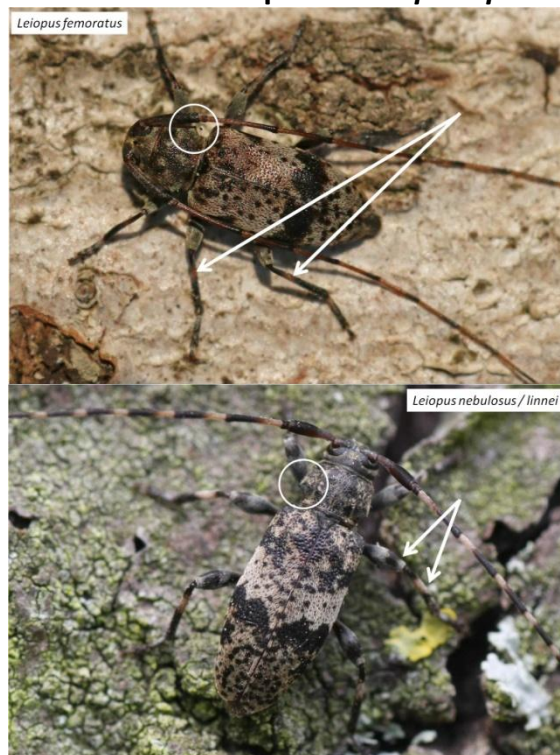

Waarnemingen van de Behaarde borstelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Behaarde borstelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Nevelvlekboktor spec. – *Leiopus spec*

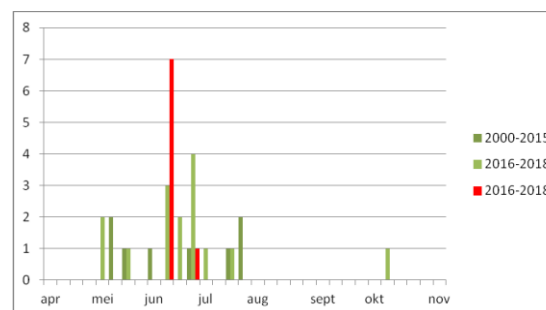

(Foto's: R. Geraeds)

Herkenning

Op de Meinweg komen drie soorten nevelvlekboktorren voor, *Leiomus nebulosus*, *L. linnei* en *L. femorates*. De soorten zijn zeer moeilijk van elkaar te onderscheiden. *L. linnei* en *L. nebulosus* zijn alleen op basis van genetiënonderzoek van elkaar te onderscheiden. Voor wat betreft *L. nebulosus/linnei* en de Kleine nevelvlekboktor *L. femoratus* houden we de volgende kenmerken

aan. Lengte 6-10 mm¹. Bij *L. femoratus* zijn de doorns op het borststuk relatief stomp en weinig naar achteren gericht, bij *L. nebulosus/linnei* zijn die spitzer en meer naar achteren gericht. Hierin zit echter variatie. De doorns staan bij de *L. femoratus* net achter het midden van het borststuk, bij *L. nebulosus/linnei* duidelijk achter het midden. Bij beide soorten zijn de poten meerkleurig, maar bij *L. nebulosus/linnei* is er meer contrast. De spriet is bij *L. femoratus* langer dan bij *L. nebulosus/linnei*, maar dit is geen hard criterium. Bij *L. femoratus* is er een duidelijke band over de achterkant van de dekschilden, bij *L. linnei/nebulosus* is er min of meer een donkere band die zowel over de achter- als voorkant loopt.

Waarnemingen van de Nevelvlekboktor *L. nebulosus/linnei* (groen) en Kleine nevelvlekboktor (rood) in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Habitat

De soorten komen voor in loofbossen⁶. Een groot aantal soorten loofbomen kunnen als waardbomen worden gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op het afkloppen van bomen en struiken en takkenhopen.

Voorkomen van de Nevelvlekboktor *L. nebulosus/linnei* (boven) en Kleine nevelvlekboktor (onder) in Nationaal Park de Meinweg in periode 2016-2018.

Timmerboktor - *Acanthocinus aedilis*

(♀ ex. Foto: M. Poeth)

Herkenning

Onmiskenbaar door de extreem lange spriet, bij het vrouwtje al bijna tweemaal de lichaamslengte. Bij mannetje veel langer. Dekschild met tamelijk onopvallend vlekken- of bandenpatroon. Vrouwtje heeft opvallend uitstekende legboor. Lengte 12-20 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Timmerboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	8	13
2018	1	2

Habitat

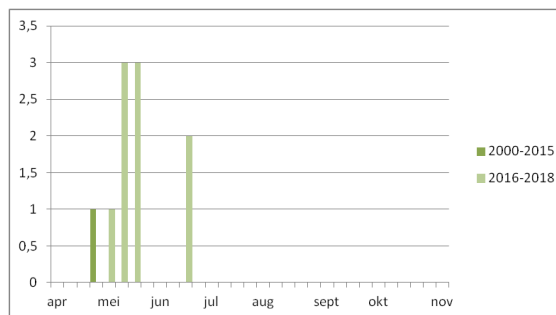
De soort komt voor in dennenbossen en de soort kan plaatselijk algemeen zijn op kapvlakten van oudere dennenopstanden⁶. Als waardbomen worden vrijwel uitsluitend dennen gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag en in de schemering, en op vangsten in lichtvallen. Het afzoeken van stapels vers gekapt dennenhout is een goede methode om de soort te vinden.

Fenologie

Timmerboktorren zijn waargenomen in de maanden mei en juni. Vroegste datum 02-05-2008, laatste datum 20-06-2017.

Waarnemingen van de Timmerboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Timmerboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Eiken-ruigsprietboktor - *Exocentrus adpersus*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Moeilijk herkenbaar. Spriet lang en lang afstaand behaard, vaag of niet geringeld. Dekschild bruin met grijs, aan de buitenzijde met en of meer rijen van plukjes witte haren. Lengte 5-8 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 5

Km hokken vanaf 2016 : 9

De Eiken-ruigsprietboktor komt verspreid op de Meinweg voor in redelijke aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	5	7
2017	0	0
2018	17	40

Habitat

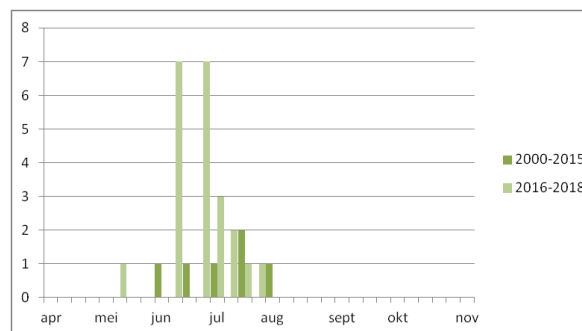
De soort komt voor in loofbossen⁶. De ontwikkeling vindt vooral in eiken plaats, maar ook andere loofbomen worden als waardboom gebruikt¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op het afkloppen van met name dunne, afgestorven of verwelkte takken van eik die nog aan de boom zitten of van takkenhopen. De soort is ook op licht en in lichtval gevangen.

Fenologie

Eiken-ruigsprietboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni, juli en augustus. Vroegste datum 18-05-2018, laatste datum 03-08-2013.

Waarnemingen van de Eiken-ruigsprietboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voor komen van Eikenruigsprietboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gewone distelboktor – *Agapanthia villosoviridescens*

(Foto: R. Knoops)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Halsschild donker met drie gele lengtestrepen, waarvan de middelste het opvallendst is. Schildje geheel geel. Dekschild bruingeel, egaal fijn gemarmerd. Lengte 10-22 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 6

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Gewone distelboktor komt verspreid op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	3	4
2017	9	9
2018	0	0

Habitat

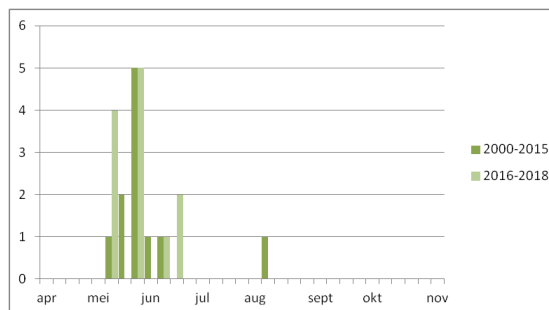
De soort komt voor in bermen, akkerranden, slootkanten, dijken en ruderaal terreinen. In Nederland vooral op distel en brandnetel, maar niet als deze op regelmatig verstoorde plekken staat⁶. De waardplanten bestaan niet uit bomen of struiken maar voornamelijk uit brandnetels, distels en schermbloemigen¹¹.

Methode

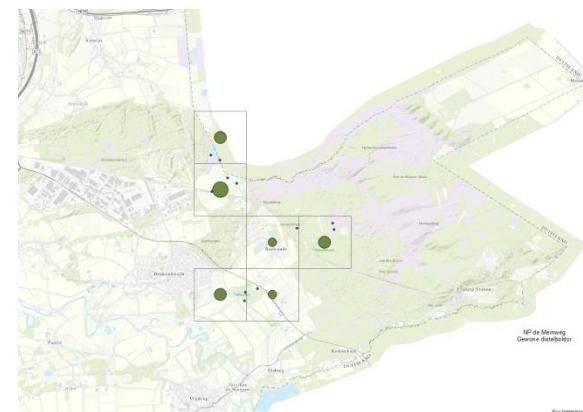
Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag op vegetatie, soms op houtstapels en het slepen van de vegetatie. De soort is aangetroffen op brandnetel en Gewone berenklauw.

Fenologie

Gewone distelboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en augustus. Vroegste datum 14-05-2016, laatste datum 04-08-2011.

Waarnemingen van de Gewone distelboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Gewone distelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Grote populierenboktor-Saperda carcharias

(Foto: M. Poeth)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Geelbruine tot geelgrijze kever, dicht bezet met zwarte stippels, die op de kop zijn kleiner dan op het dekschild. Lengte 20-30 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 0

De Grote populierenboktor is een zeldzame soort op de Meinweg.

Aantallen waarnemingen/aantal ex:

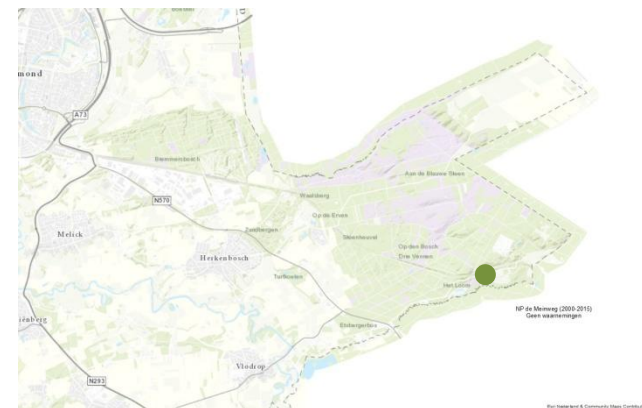
2016	0	0
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

De soort komt vooral voor bij wegen, boerderijen en rivieroeveren met beplanting van populieren en in populierenplantages⁶.

Methode Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op vangst met lichtval. Het enige gevangen exemplaar is mogelijk verslept middels haardhout. Haardhout wel afkomstig van de Meinweg. (Med. M. Poeth)

Fenologie Het enig waargenomen exemplaar is waargenomen op 06-08-2015.

Voorkomen van Grote populierenboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Kleine populierenboktor - *Saperda populnea*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Grijske kever met uitgebreide gele marmering. Halschild bruin met drie gele lengtestrepen, de middelste het minst opvallend. Schildje geheel donker. Dekschild bruin met gele marmering, die op sommige plaatsen lichter is. Lengte 9-15 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 4

De Kleine populierenboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	1	1
2018	3	6

Habitat

De soort komt voor langs wegen, paden, bosranden⁶. Als waardbomen worden voornamelijk Ratelpopulieren gebruikt. De ontwikkeling kan ook in andere populieren, wilgen en in mindere mate berken en Hazelaar plaatsvinden¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen en de karakteristieke galvormige verdikkingen in de takken en twijgen van waardbomen waar de larven zich bevinden.

Fenologie

Slechts één imago vastgesteld op 06-06-2011. Alle overige waarnemingen betreft vaststelling op basis van karakteristieke vergroeiingen op de plekken waar de larven zich bevinden.

(Verse eiazetplek en oude vergroeiingen Foto's: R. Geraeds)

Voorkomen van Kleine distelboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2000-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Ladderboktor - *Saperda scalaris*

(Foto: R. Geraeds)

Herkenning

Onmiskenbaar. Opvallend tweekleurige kever, zwart met geel tot geelgroen. Spriet middellang tot lang en geringeld. Lengte 11-19 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 1

Km hokken vanaf 2016 : 0

De Ladderboktor is een zeldzame soort op de Meinweg. In de omgeving is de soort bekend van de Turfkoelen en de Driestruik.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	0	0
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

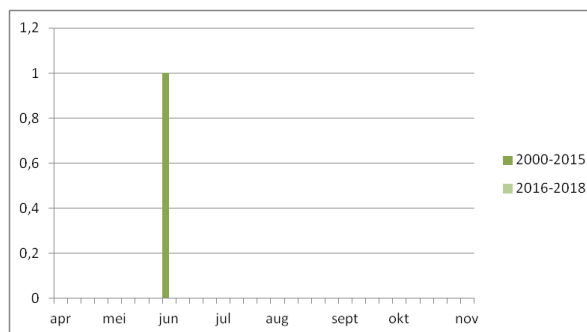
De soort komt voor in vochtige loofbossen, gemengd bos met eik en berk, oude boomgaarden en uiterwaarden⁶. Een groot aantal soorten loofbomen kunnen als waardboom gebruikt worden. Incidenteel is de ontwikkeling ook in naaldhout aangetoond¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op zichtwaarnemingen overdag. De soort kan gevonden worden op vers gekapte stapels loofhout.

Fenologie

De enige waarneming van een Ladderboktor werd gedaan op 07-06-2007.

Waarnemingen van de Ladderboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Ladderboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2000-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Oogvlekboktor - *Oberea oculata*

(Foto: R. Akkermans)

Herkenning

Makkelijk herkenbaar. Langwerpige, opvallend gekleurde kever. Kop en spriet zwart. Halschild oranje met een paar zwarte ronde vlekken. Dekschild blauw-grijs. Lengte 15-21 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 1

De Oogvlekboktor komt lokaal op de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	0	0
2018	0	0

Habitat

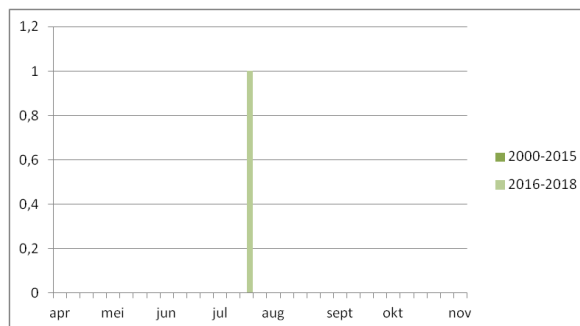
De soort komt voor op vochtige plaatsen, langs beek-, rivier- en kanaaloevers. De larven leven in loten en dunne takken van verschillende soorten wilgen⁶.

Methode

Veldwaarnemingen zijn gebaseerd op het afkloppen van de struiken.

Fenologie

De enige waarneming van de Oogvlekboktor is gedaan op 16-07-2016.

Waarnemingen van de Oogvlekboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Oogvlekboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Gewone dwergboktor - *Tetrops praeustus*

(Foto: E. van Asseldonk)

Herkenning

Zeer moeilijk herkenbaar. Kleine tweekleurige kever. Halsschild zwart, dekschild overwegend geel tot bruingeel met een donker uiteinde. Voorpoten geel, midden en achterpoot in de regel donker. Verwarring met zeer zeldzame Essendwergboktor *Tetrops starkii* mogelijk. Onderscheid zit hem in de fijne beharing aan de zijkanten van het halsschild, deze ontbreken bij de Essendwergboktor. Lengte 3-6 mm¹.

Voorkomen

Km hokken 2001-2015 : 0

Km hokken vanaf 2016 : 5

De Gewone dwergboktor komt verspreid over de Meinweg voor in lage aantallen.

Aantal waarnemingen en exemplaren

2016	1	1
2017	0	0
2018	14	14

Habitat

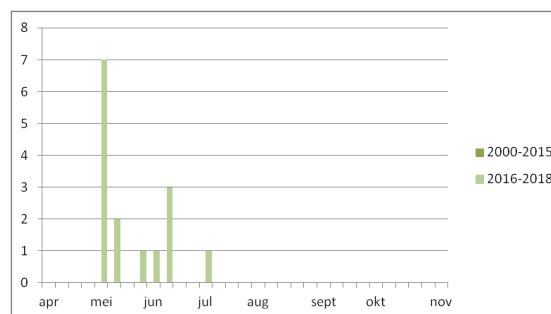
De soort komt voor in bossen, bosranden, boomgaarden en wegbeplanting met loofbomen⁶. De soort kan vele soorten loofbomen en struiken als waardplant gebruiken¹¹.

Methode

Veldwaarnemingen zijn voornamelijk gebaseerd op het kloppen van de vegetatie, onder andere van eik en vuilboom.

Fenologie

Gewone dwergboktorren zijn waargenomen in de maanden mei, juni en juli. Vroegste datum 12-05-2018, laatste datum 03-07-2012.

Waarnemingen van de Gewone dwergboktor in de periode 2001-2015 en 2016-2018.

Voorkomen van Gewone dwergboktor in Nationaal Park de Meinweg periode 2001-2015 (boven) versus 2016-2018 (beneden).

Literatuur / Noten

1. Zeegers, Th. & Th. Heijerman 2008. De Nederlandse boktorren (Cerambycidae). NEV, Museum Naturalis en EIS-Nederland.
2. Geraeds, R. 2018. Boktorren in de Roerstreek. Jaarboek 50- Roerstreek 2018
3. Bossenbroek, Ph. & J.T. Hermans. (1999) Nationaal Park de Meinweg. Natuurhistorisch maandblad jg 88 (12:)282-88
4. www.nederlandsesoorten.nl, geraadpleegd op 06-01-2019
5. Hermans, J.T., E. van Asseldonk & J. Boeren. 2013. De Biodiversiteit van Nationaal Park de Meinweg. Stichting Natuurpublicaties in Limburg, Maastricht
6. Teunissen, A.P.J.A. 2009. Verspreidingsatlas Nederlandse boktorren (Cerambycidae).- EIS-Nederland, Leiden
7. Soortenbank.nl, geraadpleegd op 18-01-2019
8. E.O. Colijn, T. Heijerman, O. Vorst, J.G.M. Cuppen, B. van Maanen, F. van Nunen & C. van de Sande, 'Kevers van de Meinweg (Coleoptera)' in: Natuurhistorisch Maandblad, jrg. 102 (2013), 292-310.
9. Geraeds, R. 2018. Waarnemingen van de gele wespenboktor *Plagionotus detritus* in Limburg in 2018 (Coleoptera: Cerambycidae). Nederlandse Faunistische Mededelingen 51: 13-22.
10. Geraeds, R. 2015. Waarnemingen van twee zeldzame saproxylische keversoorten in Limburg. Natuurhistorisch Maandblad 104 (7): 126-129.
11. Klausnitzer, B., U. Klausnitzer, E. Wachmann & Z. Hromádka, 2016. Die Bockkäfer Mitteleuropas. Band 2. VerlagsKG Wolf, Magdeburg.
12. Geraeds, R.P.G., 2012. Waarnemingen van twee bijzondere boktorren in Zuid-Limburg. Natuurhistorisch Maandblad 101(1): 10-12.
13. Belgers, J.D.M., 2012. De zuidelijke halmboktor *Calamobius filum* (Coleoptera: Cerambycidae) nu ook in Nederland aangetroffen. Entomologische Berichten 72(4): 228-230.
14. Teunissen, A.P.J.A. & R.P. Jansen, 2009. Noordwestelijke areaaluitbreiding van de kleine nevelvlekboktor *Leiopus femoratus* (Coleoptera: Cerambycidae). Entomologische Berichten 69(1): 13-15.
15. Geraeds, R.P.G., 2017. De boktorren van het Limbrichterbos. Natuurhistorisch Maandblad 106(6): 109-114.
16. Zeegers T. & K. Goudsmits, 2017. De gestreepte distelboktor *Agapanthia cardui* nieuw voor Nederland (Coleoptera: Cerambycidae). Nederlandse Faunistische Mededelingen 48: 15-18.

Doelstellingen 2019-2022

Voor de onderzoeksperiode 2019-2022 zijn de volgende doelen opgezet om te komen tot een actueel overzicht:

- Opstarten van de eerste rondes in april
- Extra aandacht voor de twee beekdalen, Boschbeek en Roode Beek
- Blokken met minste aantal waarnemingen intensiever bezoeken.
- Aandacht voor boktorren in kruidenrijke weilanden.
- Consequenter registratie van waardplant, nectarplanten is noodzakelijk.
- Aandacht voor *Leiopus* soorten, deze lastig te determineren nevelvlekboktorren dien beter gedocumenteerd te worden. Periodieke exemplaren verzamelen voor nader onderzoek.

Dankwoord

Anja van Halbeek, Peter & Karin Heuts, Wil Hodzelmans, Marc & Anita Poeth, Leon Raemaekers, Willem Vergoossen, Robert Knoops, Joost Geraets, Reinier Akkermans, Wim Maassen worden hartelijk bedankt voor hun medewerking aan het project. SBB en de Gemeente Roerdalen bedankt voor het verstrekken van de benodigde vergunningen.

Deze activiteit maakt deel uit van het Meerjarenprogramma Onderzoek van het Nationaal Park De Meinweg en is mede gesubsidieerd door de Provincie Limburg.

provincie limburg

 NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG

gemeente roerdalen

© Stichting Koekeloere, R2019/02
Hofstraat 7
6019 CB Wessem
info@stichtingkoekeloere.nl
www.stichtingkoekeloere.nl

